

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL DE 5 JUDECĂTORI PENAL 2 - 2023

Decizie nr. 47

Dosar nr. 57/1/2023

Ședința publică din data de 22 mai 2023

PREȘEDINTE: Mircea Mugurel Șelea	- Judecător
Lucia Tatiana Rog	- Judecător
Simona Elena Cîrnaru	- Judecător
Francisca Maria Vasile	- Judecător
Leontina Șerban	- Judecător

Adina Andreea Ciuhan Teodoru - Magistrat asistent

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat de
procuror **Cristina Apostol**

S-a luat în examinare apelul formulat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, împotriva sentinței penale nr. 590 din data de 20 decembrie 2022, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală în dosarul nr. 3156/1/2019, privind pe intimatul Sandu Gabriel.

Dezbaterile și susținerile părților și ale reprezentantului Ministerului Public au avut loc în ședința publică din data de 20 februarie 2023, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta decizie, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul dispozițiilor art. 391 alin. (1) din Codul de procedură penală, a stabilit termen pentru pronunțare la data de 27 martie 2023 și ulterior a amânat pronunțarea la data de 24 aprilie 2023 și respectiv la data de 22 mai 2023.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL DE 5 JUDECĂTORI

Deliberând asupra cauzei de față, în baza actelor și lucrărilor dosarului constată următoarele:

A. JUDECATA ÎN FOND

Prin **sentința penală nr. 590 din data de 20 decembrie 2022**, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală în dosarul nr. 3156/1/2019, în temeiul art. 396 alin. (6) din Codul de procedură penală, raportat la art. 16 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, art. 153 alin. (1), art. 154 alin. (1)

lit. c) , alin. (2) din Codul penal și la deciziile nr. 297 din 26 aprilie 2018 a Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial nr. 518 din 25 iunie 2018 și nr. 358 din 26 mai 2022 a Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial nr. 565 din 9 iunie 2022, s-a încetat procesul penal pornit împotriva inculpatului Sandu Gabriel pentru săvârșirea infracțiunii de spălarea banilor, prevăzută de art. 49 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 129/2019, cu aplicarea art. 5 alin. (1) din Codul penal, ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale.

În baza art. 275 alin. (1) pct. 3 lit. b) din Codul de procedură penală a fost obligat inculpatul Sandu Gabriel să plătească cu titlu de cheltuieli judiciare către stat suma de 1.500 lei.

În baza art. 272 din Codul de procedură penală, onorariul convenit apărătorului desemnat din oficiu pentru inculpatul Sandu Gabriel, în sumă de 942 lei, a rămas în sarcina statului fiind plătită din fondul Ministerului Justiției.

Pentru a pronunța această hotărâre instanța de fond a reținut, în esență următoarele:

Prin **rechizitoriul nr. 588/P/2019 din data de 27 noiembrie 2019 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție - Secția de Combatere a Infracțiunilor Asimilate Infracțiunilor de Corupție**, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului **Sandu Gabriel**, pentru săvârșirea **infracțiunii de spălarea banilor prevăzute de art. 49 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 129/2019, cu aplicarea art. 5 din Codul penal.**

Prin același rechizitoriu s-a dispus disjungerea cauzei și continuarea cercetărilor într-un nou dosar pentru săvârșirea infracțiunii de spălarea banilor prevăzute de art. 49 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 129/2019, cu aplicarea art. 5 din Codul penal privind sumele de bani încasate prin conturile companiei Darth Services INC.

În actul de sesizare s-a reținut, în esență, următoarele:

Prin rechizitoriul nr.187/P/2013, din data de 23 martie 2015, al Direcției Naționale Anticorupție, s-a dispus, printre altele, trimiterea în judecată a inculpatului **Sandu Gabriel**, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prevăzute de art. 6 din Legea nr.78/2000 raportat la art. 291 alin. (1) din Codul penal cu aplicarea art. 5 din Codul penal, constând în aceea că, în anul 2009, în calitate de ministru al Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale, a pretins și primit de la Florică Claudiu și Pescariu Dinu Mihail suma de 2.196.035 euro pentru a asigura promovarea hotărârii de guvern, pentru a face demersuri în vederea obținerii bugetului necesar, pentru a facilita firmelor susținute de Florică Claudiu încheierea contractului de închiriere de licențe Microsoft prin exercitarea influenței asupra unor persoane din cadrul Guvernului, respectiv asupra unor funcționari. Suma de 2.196.035 euro a fost transferată la solicitarea sa în contul firmei Essim Partners Corp pe care o controla prin intermediul lui Sava Liviu Daniel, în baza unor contracte de consultanță ce atestă operațiuni comerciale fictive.

Prin același rechizitoriu s-a dispus disjungerea în vederea continuării cercetărilor față de **inculpatul Sandu Gabriel pentru săvârșirea :**

- infracțiunii de spălarea banilor prevăzute de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr.656/2002, pentru a se stabili circuitul financiar al sumelor de bani

primite de acesta până la beneficiarii finali și implicarea acestora în săvârșirea faptelor;

- infracțiunii de luare de mită prevăzute de art. 7 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 289 alin. (1) din Codul penal, constând în aceea că, în anul 2008, în calitate de ministru al Comunicațiilor și al Societății Informaționale a pretins de la firma Fujitsu Siemens Computers, prin intermediul avocatului Doru Boștină, suma de 1.800.000 de euro pentru a aproba efectuarea plății aferente actului adițional nr. 4, pentru a trece cu vederea deficiențele constatate și pentru a obține suplimentarea bugetului.

Dosarul disjuns a fost înregistrat sub numărul 234/P/2015.

Prin ordonanța nr.234/P/2015 din data de 05 noiembrie 2019 s-a dispus disjungerea cauzei și continuarea cercetărilor într-un dosar separat față de inculpatul Sandu Gabriel, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de spălarea banilor prevăzute de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002.

Dosarul disjuns a fost înregistrat sub numărul 588/P/2019, în esență reținându-se că, **în perioada 24 august 2010 - 13 noiembrie 2015**, în scopul de a disimula originea ilicită a sumei de 2.196.035 euro, reprezentând folosul patrimonial necuvenit obținut de inculpatul Sandu Gabriel din infracțiunea de trafic de influență (folos primit în contul companiei Essim Partners Corp din contul companiei Barringwood Investments Limited, la datele de 01 și 23 decembrie 2009), acesta **a dispus transferul respectivei sume de bani**, în mod succesiv, după cum urmează:

- **în perioada 24 august 2010-07 octombrie 2013, din contul Essim Partners Corp, deschis la Clariden Leu Ltd Elveția (societate controlată de inculpat), în conturile companiilor cipriote Anturia Limited, Trumbee Ventures Limited și Tafadium Limited (societăți controlate de inculpat)**, în baza unor contracte de împrumut încheiate de Essim Partners Ltd cu cele trei societăți din Cipru;

- **în continuare, în perioada 05 septembrie 2011-13 noiembrie 2015, din conturile companiilor Anturia Limited, Trumbee Ventures Limited și Tafadium Limited, în conturile SC Mercatorum Finance SRL și SC Camas SRL, în baza unor contracte de asociere în participațiune, cu justificarea contribuție de capital și alte angajamente, cunoscând faptul că respectiva sumă de bani reprezenta folosul patrimonial necuvenit obținut din infracțiunea de trafic de influență.**

Dosarul a fost înregistrat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție Secția Penală sub nr.3156/1/2019, la data de 28 noiembrie 2019.

Prin Încheierea nr. 226 din data de 17 iunie 2020, pronunțată de judecătorul de camera preliminară, în dosar nr. 3156/1/2019/a1, au fost respinse, ca nefondate, cererile și excepțiile invocate de inculpatul **Sandu Gabriel**.

În baza art. 346 alin. (2) din Codul de procedură penală, s-a constatat **legalitatea sesizării** Înaltei Curți de Casație și Justiție prin rechizitoriul nr. 588/P/2019, din data de 27 noiembrie 2019, al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție

S-a constatat legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală.

S-a dispus *începerea judecării* în cauza privind pe inculpatul Sandu Gabriel, trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de spălarea banilor, prevăzute de art. 49 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 129/2019, cu aplicarea art. 5 din Codul penal.

Prin Încheierea nr. 26/C din data de 20 octombrie 2020, pronunțată în dosar nr.3156/1/2019/a1.2, de completul de 2 judecători de cameră preliminară, a fost respinsă, ca nefondată, contestația formulată de inculpatul **Sandu Gabriel** împotriva încheierii nr. 226 din data de 17 iunie 2020, pronunțate de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția penală, în dosarul nr. 3156/1/2019/a1.

Examinând ansamblul materialului probator administrat în cauză, Înalta Curte de Casație și Justiție, completul de 3 judecători, a reținut următoarea situație de fapt:

Prin sentința penală nr. 258 din 24 martie 2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, în dosarul nr. 1191/1/2015, definitivă prin decizia penală nr.162 din data de 03 octombrie 2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători, în dosarul nr. 1865/1/2016, inculpatul Sandu Gabriel a fost condamnat la pedeapsa de 3 ani închisoare și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 alin. (1) lit. a) teza a II-a, b) din Codul penal anterior, pe o durată de 2 ani, după executarea pedepsei închisorii, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, prevăzute de art. 6 din Legea nr. 78/2000, raportat la art. 257 alin. (1) din Codul penal anterior, cu aplicarea art. 5 alin. (1) din Codul penal, a art. 320¹ din Codul de procedură penală și a art. 19 din OUG nr. 43/2002.

Totodată, s-a dispus **confiscarea specială** de la inculpatul Sandu Gabriel a sumei de 2.196.035 euro.

Prin aceeași sentință au fost condamnați pentru săvârșirea unor infracțiuni de trafic de influență și inculpații Florică Claudiu, Cocoș Dorin, Ștefan Gheorghe și Dumitru Nicolae.

Infracțiunea de trafic de influență pentru care a fost condamnat inculpatul Sandu Gabriel a constat în aceea că, în anul 2009, în calitate de ministru al Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale, a pretins și primit de la Florică Claudiu și Pescariu Dinu Mihail suma de 2.196.035 euro pentru a asigura promovarea hotărârii de guvern, pentru a face demersuri în vederea obținerii bugetului necesar, pentru a facilita firmelor susținute de Florică Claudiu încheierea contractului de închiriere de licențe Microsoft prin exercitarea influenței asupra unor persoane din cadrul Guvernului, respectiv asupra unor funcționari.

Pentru contribuția infracțională avută la încheierea contractului cu licențe Microsoft, inculpatul Sandu Gabriel a primit cu titlu de folos necuvenit suma de 2.196.035 euro, sumă ce a fost transferată la solicitarea sa în contul firmei **Essim Partners Corp** pe care o controla prin intermediul lui Sava Liviu Daniel, în baza unor contracte de consultanță ce atestă operațiuni comerciale fictive. Inculpatul Sandu Gabriel a inițiat proiectul de hotărâre de guvern în luna aprilie 2009.

Modalitatea în care inculpatului Sandu Gabriel i-au parvenit banii din traficul de influență a fost descrisă în sentința de condamnare pentru săvârșirea acestei infracțiuni.

S-a reținut, astfel, că martorul cumpărător de influență Dinu Pescariu a înființat firma Barringwood Investment Limited, în contul căreia D.Con.Net.Ag, firma câștigătoare a contractului de închiriere de licențe Microsoft, aparținând martorului cumpărător de influență Florică Claudiu, a virat toate sumele stabilite cu titlu de folos necuvenit inculpaților Florică Claudiu, Cocos Dorin, Ștefan Gheorghe și Sandu Gabriel.

Astfel, s-a reținut în sentința penală nr. 258 din 24 martie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție că, în data de 24 noiembrie 2009 între Barringwood Investment Ltd, companie controlată de Dinu Pescariu și Essim Partners Corporation, companie controlată de inculpatul Sandu Gabriel, a fost încheiat un contract prin care Essim Partners Corp, în calitate de consultant se obliga sa presteze servicii IT și suport tehnic (inclusiv help desk), în conformitate cu termenii și condițiile incluse în contractul nr. 35/09 septembrie 2009 semnat de D-[Con Net](#) AG cu Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale. Prețul contractului a fost de 1.503.023 EUR.

În data de 18 decembrie 2009, a fost semnat un act adițional prin care a fost suplimentat contractul cu produse, iar prețul a crescut cu suma de 693.012 EUR, ce trebuia plătită până la 31 decembrie 2009. Cumulul aritmetic al celor două contracte a însumat un total de 2.196.035 euro, plată ce a fost efectuată din contul Barringwood Internațional Ltd aparținând lui Dinu Pescariu către Essim Partners Corporation - beneficiar inculpatul Sandu Gabriel și a reprezentat folosul real necuvenit obținut ca urmare a traficului de influență exercitat. În aceeași sentință a fost descrisă și modalitatea în care a fost înființată Essim Partners.

S-a reținut astfel, pe baza declarațiilor martorului Vasile Viorel și ale inculpatului Sandu Gabriel, care a uzat de procedura simplificată a recunoașterii învinuirii, că în luna august sau septembrie a anului 2009, când deținea funcția de ministru al Comunicațiilor și al Societății Informaționale, acesta din urmă l-a trimis pe Sava Liviu Daniel în Elveția, la Zurich, pentru a înființa o societate prin intermediul căreia inculpatul Sandu Gabriel să-și încaseze folosul necuvenit. Sava Liviu Gabriel s-a deplasat împreună cu Florică Claudiu la Zurich, unde, pe numele lui Sava Liviu Daniel, a fost înființată o societate de tip off-shore, înregistrată sub denumirea de Essim Partners. Ulterior, au avut loc mai multe deplasări la Zurich în cadrul cărora Sava Liviu Daniel a semnat documente de plată pentru sume cuprinse între 50.000 de euro și 300.000 de euro.

S-a mai reținut, în sentința penală nr. 258 din 24 martie 2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, că raportul de constatare întocmit în cauză pe relația Barringwood Investment Ltd, firmă ce aparținea lui Dinu Pescariu și Essim Partners Corporation, ce a fost înființată tocmai în scopul ca inculpatul Sandu Gabriel să-și încaseze folosul necuvenit, reliefează cu fidelitate modul în care banii au ajuns la acesta.

Fiind o cauză disjunctă din cauza având ca obiect infracțiunea de trafic de influență, în care s-a emis rechizitoriul nr. 187/P/2013 din data de 23 martie 2015 al Direcției Naționale Anticorupție și, ulterior, sentința penală nr. 258 din 24 martie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr. 1191/1/2015, definitivă prin decizia penală nr.162 din data de 03 octombrie 2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători în dosarul nr. 1865/1/2016, în prezenta cauză au fost administrate și probe care au fost administrate în dosarul nr. 187/P/2013, respectiv înscrisuri și raportul de constatare nr. 187/P/2015 întocmit de Serviciul de Specialiști al DNA (filele 208-293, vol. 2 dosar urmărire penală).

Raportul de constatare menționat descrie relația contractuală dintre Barringwood Investment Ltd, controlată de Dinu Pescariu și Essim Partners Corporation, controlată în fapt de inculpatul Sandu Gabriel, prin intermediul căreia Dinu Pescariu i-a virat inculpatului Sandu Gabriel suma de 2.196.035 euro, în două tranșe, de 1.503.023 euro și de 693.012 euro.

Pentru justificarea celor două viramente bancare, la data de 24 noiembrie 2009 a fost încheiat un contract de consultanță între Barringwood Investment Ltd și Essim Partners Corporation, prin care aceasta din urmă, în calitate de consultant, se angaja să furnizeze toate resursele necesare pentru a furniza servicii IT și suport tehnic în mod exclusiv pe teritoriul României, în perioada august 2009-31 decembrie 2012, pentru suma de 1.503.023 euro.

În data de 18 decembrie 2009, a fost semnat un act adițional prin care a fost suplimentat contractul și cu alte servicii, iar prețul a crescut cu suma de 693.012 euro, ce trebuia plătită până la 31 decembrie 2009.

Înscrisurile obținute de la autoritățile judiciare din Elveția, prin intermediul comisiei rogatorii efectuate în cursul urmăririi penale în prezenta cauză, evidențiază documentele de înființare ale companiei Barringwood Investment LTD, contul bancar din care a fost transferată către compania Essim Partners Corp suma totală de 2.196.035 euro (1.503.023 EUR +693.012 EUR), rulajul aferent tranzacțiilor financiare efectuate prin acest cont bancar, precum și contul bancar aparținând companiei Essim Partners Corp, în care compania Barringwood INVESTMENT LTD a transferat suma totală de 2.196.035 euro (1.503.023 euro +693.012 euro) și rulajul aferent tranzacțiilor financiare efectuate prin acel cont bancar (f. 20-367, vol. 4, vol. 5-8, dosar de urmărire penală).

Aceste înscrisuri au confirmat starea de fapt reținută în sentința penală nr. 258 din 24 martie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr. 1191/1/2015, cu privire la modul de înființare a companiei Essim Partners Corp, precum și la modalitatea în care banii din traficul de influență săvârșit de inculpatul Sandu Gabriel, respectiv suma de 2.196.035 euro, au intrat în posesia sa, dar a evidențiat realizarea și a unui alt transfer bancar, între Darth Services Inc și Essim Partners Corp cu privire la suma de 4.560.000 euro.

Sintetizând starea de fapt reținută în baza probatoriului administrat, Înalta Curte a reținut că, în **contul Essim Partners Corp a intrat suma totală de 6.856.053 euro:**

-2.196.953 euro de la Barringwood, la datele de 01 și 23 decembrie 2009, respectiv folosul necuvenit obținut de inculpatul Sandu Gabriel prin săvârșirea infracțiunii de trafic de influență;

- 2.130.000 euro de la Darth Services Inc, în perioada 15 august 2011-13 februarie 2014;

- suma de 2.530.000 euro de la Darth Services Inc, la data de 30 aprilie 2014, în contul datoriei Strand Trading LTD, reprezentând echivalentul datoriei pe care companiile Trumbee, Anturia și Tafadium o aveau față de Essim Partners).

Transferurile de bani din contul Essim în conturile Anturia Limited, Trumbee Ventures LTD și Tafadium Limited (suma totală de 4.409.866,42 euro), s-au realizat în perioada 24 august 2010 - 07 octombrie 2013; și anume:

-suma de 1.104.449,32 euro transferată în contul Anturia Limited, în perioada 24 august 2010-21 noiembrie 2012, justificată prin contract de împrumut încheiat la data de 25 august 2011, cu două anexe întocmite la datele de 07 decembrie 2011 și 06 noiembrie 2012, din care rezultă că suma totală împrumutată de Anturia de la Essim este de 1.085.000 euro, scadența fiind la data de 30 septembrie 2018;

-suma de 3.020.402,11 euro transferată în contul Trumbee Ventures LTD, în perioada 26 aprilie 2012-7 octombrie 2013, justificată prin contract de împrumut încheiat la data de 25 aprilie 2012, cu două anexe întocmite în perioada 30 mai 2012-03 octombrie 2013, din care rezultă că suma totală împrumutată de Trumbee de la Essim este de 3.200.000 euro, scadența fiind la 30 septembrie 2018;

-suma de 285.014,99 euro transferată în contul Tafadium Limited, la data de 27 septembrie 2012, justificată prin contractul de împrumut încheiat la 11 septembrie 2012 din care rezultă că suma totală împrumutată este de 285.000 euro, scadența fiind la data de 30 septembrie 2019.

Suma totală împrumutată de Essim Partners Corp companiilor din Cipru- Anturia Limited, Trumbee Ventures LTD și Tafadium Limited, prevăzută în contractele de împrumut și anexele acestora, cu scadența la data de 30 septembrie 2018 este de 4.570.000 euro.

Contractele de împrumut au fost încheiate pentru ca Anturia Limited și Trumbee Ventures LTD să folosească banii împrumutați pentru contribuție de capital și alte angajamente legate de realizarea unui complex de construcții reprezentând o fermă de pește în Sinaia. Contractul de împrumut între Essim Partners și Tafadium Limited s-a încheiat pentru ca banii împrumutați să fie folosiți de Tafadium drept contribuție de capital și alte angajamente într-o companie din România care are art marketing, ca domeniu principal de activitate.

Transferurile de bani din conturile Anturia Limited, Trumbee Ventures LTD și Tafadium în conturile Camas SRL și Mercatorum Finance SRL în sumă totală de 6.115.932 euro, s-au realizat în perioada 5 septembrie 2011-13 noiembrie 2015; respectiv:

-suma de 1.215.032 euro transferată de Anturia Limited în contul Camas SRL, în perioada 05 septembrie 2011, justificată printr-un contract de asociere în participațiune încheiat la data de 20 iulie 2011, cu 3 anexe fără dată, în care se

prevede contribuția Anturia Limited la realizarea complexului de construcții, fermă pește, din Sinaia, precum și cheltuielile realizate de aceasta în cadrul acestui proiect de investiții este de în sumă totală de 1.575.000 euro;

-suma de 4.029.900 euro transferată de Trumbee Ventures LTD în contul Mercatorum Finance SRL, în perioada 03 mai 2012-13 noiembrie 2015, justificată printr-un contract de asociere în participațiune încheiat la date de 20 aprilie 2012, cu anexele nr. 3 și nr. 7 întocmite în 12 iulie 2013, conform cărui contribuția Trumbee Ventures Limited la realizarea complexului fermă de pește din Sinaia de către Mercatorum Finance SRL se ridică la suma totală de 1.085.000 euro;

-suma de 871.000 euro, transferată de Tafadium LTD în contul Mercatorum Finance SRL, în perioada 26 noiembrie 2012-03 octombrie 2014, pentru care nu a fost identificat un contract de asociere în participațiune, existând doar mențiunea din contractul de împrumut încheiat între Essim Partners Corp și Tafadium Limited din 11 septembrie 2012, în sensul că banii vor fi utilizați pentru ca Tafadium să își asume contribuția de capital și alte angajamente într-o companie din România.

Suma totală prevăzută în contractele de asociere în participațiune (încheiate în perioada 20 iulie 2011-03 octombrie 2014) cu titlu de contribuție a companiilor Anturia Limited, Trumbee Ventures LTD și Tafadium, la realizarea complexului fermă de pește, în Sinaia, de către Camas SRL și Mercatorum Finance SRL este de 3.531.000 euro.

Suma de 2.196.035 euro obținută din traficul de influență a fost transferată pe teritoriul României, alături de celelalte sume de bani, a căror proveniență nu a putut fi stabilită, prin intermediul companiilor Anturia Limited Cipru, Trumbee Ventures Limited Cipru și Tafadium Limited Cipru, în conturile Camas SRL și Mercatorum Finance SRL cu titlu de investiție, fiind astfel supusă unui proces de "albire", de disimulare a provenienței sale ilicite.

Prin încheierea contractelor de împrumut între Essim Partners Corp și Anturia Limited, Trumbee Ventures LTD și Tafadium, precum și a contractelor de asociere în participațiune între aceste companii din Cipru și Camas SRL și Mercatorum Finance SRL s-a creat aparența realizării unei investiții de către societățile din România cu bani proveniți din afaceri legale.

Or, așa cum a arătat anterior, prima instanță a reținut că inculpatul Sandu Gabriel a conceput și pus în aplicare acest mecanism financiar tocmai pentru a ascunde proveniența ilicită a sumei de 2.196.035 euro, pentru a putea evita eventuala descoperire a provenienței sumei de bani și pentru a împiedica recuperarea de către autorități a produsului infracțiunii.

În ceea ce privește, însă, perioada de timp în care a fost transferată suma de 2.196.035 euro în conturile Camas SRL și Mercatorum Finance SRL, Înalta Curte a reținut că, în mod greșit, parchetul a reținut aceeași perioadă de timp în care a fost transferată întreaga sumă de 6.115.932 euro din conturile Anturia Limited, Trumbee Ventures Limited și Tafadium Limited către societățile din România, respectiv perioada 05 septembrie 2011-13 noiembrie 2015.

Având în vedere obiectul acțiunii penale, precum și ordinea cronologică a tranzacțiilor financiare dintre Barringwood-Essim Partners Corp, apoi dintre

Essim Partners Corp și companiile din Cipru, Anturia Limited, Trumbee Ventures Limited și Tafadium Limited, iar în final, dintre aceste companii și societățile din România, Camas SRL și Mercatorum Finance SRL, astfel cum este justificat circuitul banilor în contractele de împrumut, în contractele de asociere în participațiune și evidențiat în extrasele de cont ale companiilor menționate, ***Înalta Curte a constatat că perioada de timp în care suma de 2.196.035 euro a fost transferată din conturile companiilor din Cipru în conturile societăților din România este 05 septembrie 2011-14 septembrie 2012.***

Astfel, într-o primă etapă, după ce în luna decembrie a anului 2009 a primit produsul traficului de influență, în sumă de 2.196.035 euro în contul Essim Partners Corp, inculpatul Sandu Gabriel, prin intermediul martorilor Sava Liviu Daniel, Aprodu Ion Marian și Bunea Cristina Silvia, care reprezentau societățile, a conceput un contract de asociere în participațiune între Anturia Limited și Camas SRL, încheiat la data de **20 iulie 2011**, în care este menționată contribuția Anturia Limited la complexul de la Sinaia în sumă de 475.000 euro.

Ulterior, s-au întocmit și alte trei anexe, fără dată, prin care contribuția Anturia la investiția realizată de Camas la complexul fermă de pește din Sinaia se majora, ajungând la suma totală de 1.575.000 euro.

Apoi, în data de **25 august 2011**, inculpatul Sandu Gabriel a conceput un contract de împrumut între Essim Partners Corp și Anturia Limited în care se arată că banii se vor folosi pentru contribuție de capital și alte angajamente legate de realizarea unui complex de construcții, reprezentând fermă de pește pe terenul de la Sinaia, str. Walter Mărăcineanu, nr. 11, jud. Prahova.

Ulterior, împrumutul a fost extins: la data de 07 decembrie 2011- la suma de 800.000, iar la data de 06 noiembrie 2012 -la suma de 1.085.000 lei.

Urmărind transferurile de bani pe relația Essim Partners Corp-Anturia Limited-Camas SRL, s-a observat că, în perioada 30 august 2010-21 martie 2012, de la Essim Partners Corp la Anturia Limited, a fost transferată suma de **800.179,86 euro**.

Verificând apoi extrasele de cont ale Camas SRL, s-a constatat că, în perioada 05 septembrie 2011-27 martie 2012, de la Anturia Limited la Camas SRL, a fost transferată suma de **940.016 euro**.

Prin urmare, în baza contractului de împrumut din 25 august 2011, Essim a transferat către Anturia, suma de 800.179,86. Anterior încheierii contractului de împrumut, din 24 august 2010 până în data de 12 august 2011, Essim a mai transferat către Anturia suma de 19.198,19, astfel că, până la data de 21 martie 2012, în contul Anturia au ajuns, din contul Essim unde se afla suma de 2.196.035 euro provenită din traficul de influență, suma de 819.378, 04 euro.

Astfel, suma de 940.016 euro care a fost transferată din contul Anturia în Contul Camas, până la data de **27 martie 2012**, include suma de 819.378,04 euro, care provenea din banii obținuți din traficul de influență, și care fusese transferată din contul Essim Partners Corp în contul Anturia Limited în perioada 24 octombrie 2010-21 martie 2012.

Într-o a doua etapă, începând cu data de **20 aprilie 2012**, inculpatul Sandu Gabriel a conceput un contract de asociere în participațiune între Trumbee Ventures Limited și Mercatorum Finance SRL, având ca scop realizarea

aceluiași complex de construcții reprezentând fermă de pește pe terenul din Sinaia, str. Walter Mărăcineanu, nr. 11, jud. Prahova. Conform acestui contract, contribuția Trumbee Ventures Limited la investiție era de 485.000 euro, ulterior, prin întocmirea anexelor nr. 3 și nr. 7, la data de 12 iulie 2013, la acest contract contribuția Trumbee Ventures Limited a fost majorată cu câte 300.000 euro, ajungând la suma totală de 1.085.000 euro.

Apoi, în data de **25 aprilie 2012**, inculpatul Sandu Gabriel a conceput un contract de împrumut încheiat între Essim Partners Corp și Trumbee Ventures Limited pentru suma de 485.000 euro, și cu privire la care au fost întocmite ulterior mai multe anexe, în intervalul 30 mai 2012-3 octombrie 2013, în care se menționează că suma totală împrumutată de Trumbee Ventures Limited de la Essim Partners Corp este de 3.200.000 euro, banii urmând a fi folosiți pentru contractul de asociere în participațiune încheiat între Trumbee Ventures Limited și Mercatorum Finance SRL.

Urmărind transferurile de bani pe relația Essim Partners Corp-Trumbee Ventures Limited, s-a observat că, în perioada 26 aprilie 2012-12 septembrie 2012, de la Essim Partners la Trumbee Ventures Limited, a fost transferată suma de 1.445.219,69 euro.

Verificând, apoi, extrasele de cont ale Mercatorum Finance SRL, s-a constatat că, în perioada 03 mai 2012-14 septembrie 2012, de la Trumbee Ventures Limited, a fost transferată suma de 1.415.000 euro.

Astfel, suma de 1.415.000 euro care a fost transferată din contul Trumbee Ventures Limited în contul Mercatorum Finance SRL până la data de **14 septembrie 2012** este inclusă în suma de 1.445.219,69 euro, care provenea din banii obținuți din traficul de influență.

Prin urmare, până la data de 14 septembrie 2012, inculpatul Sandu Gabriel a transferat succesiv bani din contul Essim Partners Corp în conturile Anturia Limited și Trumbee Ventures Limited, apoi, din conturile acestora din urmă, în conturile Camas SRL și Mercatorum Finance SRL, iar în final i-a utilizat pentru acoperirea cheltuielilor generate de investiția din Sinaia, reprezentând complex de construcții, fermă de pește, suma totală transferată până la această dată fiind de **2.355.016 euro**.

Prima instanță a reținut că această sumă de bani depășește suma de 2.196.035 euro, cât a reprezentat folosul necuvenit obținut de inculpatul Sandu Gabriel din săvârșirea traficului de influență, iar acest fapt a fost generat de împrejurarea că, în datele de 15 august 2011 și 09 august 2012, în contul Essim Partners Corp au intrat sumele de 100.000 euro, respectiv 50.000 euro de la Darth Services INC, fiind transferate astfel și aceste sume de bani alături de suma de 2.196.035 euro.

Ulterior, în intervalul 21 septembrie 2012-13 februarie 2014, au mai intrat în contul Essim Partners Corp de la Darth Services INC și alte sume de bani, respectiv suma de 1.980.000 euro, iar în data de 30 aprilie 2014, suma de 2.530.000 euro, aceasta din urmă reprezentând suma plătită de Darth Services INC în contul datoriei Strand Trading LTD, care a preluat creanța pe care Essim Partners Corp o avea față de Trumbee Ventures Limited, Anturia Limited și Tafadium Limited.

Prin urmare, în contul Essim Partners Corp, alături de suma de 2.196.035 euro (provenită din traficul de influență), a mai intrat și suma de 4.660.000 euro, de la Darth Services INC, a cărei origine nu este cunoscută în prezent, suma totală intrată în contul Essim Partners Corp fiind, în intervalul 1 decembrie 2009-30 aprilie 2014, de 6.856.035 euro.

Astfel se explică faptul că sumele de bani transferate în conturile Camas SRL și Mercatorum SRL, în toată perioada indicată în actul de sesizare, 05 septembrie 2011-13 noiembrie 2015, depășesc suma provenită din traficul de influență. Din înscrisurile aflate la dosar rezultă că, în perioada 24 august 2010-07 octombrie 2013, în conturile Anturia Limited, Trumbee Ventures Limited și Tafadium Limited a intrat suma totală de 4.409.866,1 euro, iar în perioada 05 septembrie 2011-13 noiembrie 2015, în conturile Camas SRL și Mercatorum SRL a intrat suma totală de 6.115.932 euro.

Prin sentința apelată s-a mai arătat că neconcordanțele care există în actul de sesizare cu privire la suma totală intrată în conturile Anturia Limited, Trumbee Ventures Limited și Tafadium Limited și suma totală intrată în conturile Camas SRL și Mercatorum SRL, se explică prin aceea că înscrisurile comunicate de autoritățile elvețiene cu privire la sumele intrate în contul Trumbee Ventures Limited de la Essim Partners se referă la perioada 26 aprilie 2012-07 octombrie 2013, iar extrasele de cont ale Mercatorum Finance SRL cu privire la banii primiți de la Trumbee Ventures Limited se referă la perioada 03 mai 2012-13 noiembrie 2015. Autoritățile judiciare din Cipru nu au transmis înscrisuri cu privire la tranzacțiile efectuate de Trumbee Ventures Limited pentru că banca la care avea cont și-a închis sucursala în data de 31 martie 2017.

Față de aceste considerente, văzând că **obiectul acțiunii penale în prezenta cauză este limitat la infracțiunea de spălarea banilor cu privire la suma de 2.196.035 euro**, provenită din săvârșirea de către inculpatul Sandu Gabriel a infracțiunii de trafic de influență, **Înalta Curte a apreciat că trebuie avută în vedere ca reper temporal al desfășurării activității infracționale doar perioada de timp în care această sumă de bani a fost transferată succesiv în conturile societăților controlate de inculpatul Sandu Gabriel, respectiv perioada 30 august 2011-14 septembrie 2012**, în care s-au efectuat următoarele transferuri de bani:

-30 august 2011-12 septembrie 2012-perioada în care a fost transferată suma totală de 2.245.399,55 euro pe relația Essim Partners Corp și companiile Anturia Limited și Trumbee Ventures Limited (800.179,86 euro pe relația Essim Partners Corp-Anturia LTD și 1.445.219,69 euro pe relația Essim Partners Corp-Trumbee Ventures LTD);

-05 septembrie 2011-14 septembrie 2012-perioada în care a fost transferată suma totală de 2.355.016 euro pe relația Anturia Limited și Trumbee Ventures Limited -societățile din România (940.016 euro pe relația Anturia LTD-Camas SRL și 1.415.000 euro pe relația Trumbee Ventures LTD-Mercatorum Finance SRL).

După data de 12 septembrie 2012, în perioada 27 septembrie 2013 până în data de 7 octombrie 2013, au fost transferate în conturile Anturia Limited, Trumbee Ventures Limited și Tafadium Limited din contul Essim Partners Corp alte sume de bani (suma totală de 2.145.268,58 euro), provenite din sumele de

bani transferate de Darth Services INC în contul Essim Partners (2.100.000 euro), în perioada 15 august 2011-13 februarie 2014.

Apoi, în data de 30 aprilie 2014, a fost transferată în contul Essim Partners Corp de la Darth Services INC, suma de 2.530.000 euro.

Deși, în răspunsul parțial al autorităților judiciare din Elveția sunt evidențiate transferurile de bani din contul Essim Partners în contul Trumbee Ventures Limited efectuate doar în perioada 26 aprilie 2013 - 07 octombrie 2013 și care sunt în sumă totală de 3.020.402,11 euro, din extrasul de cont al Mercatorum Finance SRL rezultă că Trumbee Ventures Limited a continuat să transfere bani în contul societății din România și după data de 7 octombrie 2013, respectiv în perioada octombrie-13 noiembrie 2015, astfel că suma totală care a ajuns în contul Mercatorum din contul Trumbee Ventures a fost, în final, de 4.029.000 euro.

Instanța nu a putut avea în vedere ca perioadă a desfășurării activității infracționale, în prezenta cauză, perioada indicată de parchet în actul de sesizare, respectiv 24 august 2010 - 13 noiembrie 2015, chiar dacă alături de suma de 2.196.035 euro, în contul Essim Partners Corp s-a încasat și suma de 4.660.000 euro de la Darth Services Inc, pentru care există suspiciunea că ar face obiectul săvârșirii infracțiunii de spălarea banilor, continuându-se cercetările într-un dosar separat.

În lipsa unor dovezi care să ateste faptul că suma de 2.196.035 euro a fost supusă unui proces de spălare prin depunerea acesteia într-un cont comun, alături de suma de 4.660.000 euro, astfel ca prin această modalitate a amestecării cu o altă sumă de bani și a unor transferuri ulterioare, în diferite conturi, să fie disimulată originea sa ilicită, instanța nu a putut reține ca perioadă a săvârșirii faptei întreaga perioadă în care a fost transferată o sumă mult mai mare decât cea care provenea din traficului de influență.

Din probele administrate în cauză, s-a reținut că suma de 2.196.035 euro a fost deja transferată în România, până la 14 septembrie 2012, iar perioada în care au fost efectuate transferurile unor sume importante de bani din contul Darth Services Inc în contul Essim Partners Corp (cu excepția sumelor de 100.000 euro și 50.000 euro, transferate la datele de 15 august 2011 și 09 august 2011) este ulterioară, respectiv 21 septembrie 2012-30 aprilie 2014.

Prin urmare, văzând că suma de 2.196.035 euro obținută din săvârșirea infracțiunii de trafic de influență a fost transferată de către inculpatul Sandu Gabriel, prin interpuși, din contul Essim Partners Corp în conturile Anturia Limited și Trumbee Ventures Limited, în perioada **30 august 2011 - 12 septembrie 2012**, în baza contractelor de împrumut încheiate la 25 august 2011 (cu anexa din 7 decembrie 2011) și la data de 25 aprilie 2012 (cu anexele din datele de 30 mai 2012, 07 august 2012 și 06 septembrie 2012) și, în continuare, în perioada **05 septembrie 2011-14 septembrie 2012**, din conturile Anturia Limited și Trumbee Ventures Limited, în conturile Camas SRL și Mercatorum Finance SRL, în baza contractelor de asociere în participațiune din 20 iulie 2011 și 20 aprilie 2012, Înalta Curte a constatat că perioada în care inculpatul Sandu Gabriel a transferat succesiv suma obținută din săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, pentru a-i da aparența provenienței legale, este **30 august 2011-14 septembrie 2012**.

Referitor la **încadrarea juridică a faptei** reținută în sarcina inculpatului Sandu Gabriel, Înalta Curte a constatat că, potrivit art. 29 alin. (1) b) din Legea nr. 656/2002, republicată, aflată în vigoare la data săvârșirii faptei și potrivit art. 49 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 129/2019, care este în vigoare începând din data de 1 ianuarie 2022, infracțiunea de spălare a banilor constă în *ascunderea ori disimularea* adevăratei naturi, a provenienței, a situării, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni.

Doctrina și practica judiciară au definit acțiunea *de ascundere sau disimulare ca fiind acea acțiune care constă în mascarea provenienței nelegale a acestora prin operațiuni complexe de natură juridică, economică sau financiară*.

Pentru a exista infracțiunea de spălare de bani este obligatoriu ca activitățile de disimulare să fie precedate de comiterea unei infracțiuni din care să provină bunurile supuse spălării, această modalitate alternativă a elementului material fiind întotdeauna acțiune distinctă, situată în timp la un moment ulterior de cele ce formează latura obiectivă a conținutului constitutiv al infracțiunii premisă, dar care însă pot fi săvârșite și de același subiect activ.

În prezenta cauză, este dovedit dincolo de orice dubiu că suma de 2.196.035 euro a rezultat dintr-o activitate infracțională desfășurată de inculpatul Sandu Gabriel pentru care a și fost condamnat definitiv.

Sub aspect subiectiv, infracțiunea de spălare de bani este condiționată de reprezentarea mentală a subiectului activ cu privire la faptul că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni, doar în lipsa cunoașterii acestui aspect neputându-se angaja răspunderea sa penală. Or, este evident faptul că inculpatul Sandu Gabriel cunoștea proveniența sumei de 2.196.035 euro, pe care a supus-o procesului de albire prin mecanismul complex de tranzacții financiare între firmele pe care le controla în Elveția, Cipru și România, pentru ca în final să se poată folosi de produsul activității infracționale, în sensul cheltuirii sumei de bani cu titlu de investiție în România.

Prin urmare, Înalta Curte a constatat că, **în drept**, fapta inculpatului Sandu Gabriel, care în perioada **30 august 2011-14 septembrie 2012 a disimulat originea ilicită a sumei de 2.196.035 euro**, reprezentând folosul patrimonial necuvenit obținut din infracțiunea de trafic de influență (folos primit în contul companiei Essim Partners Corp din contul companiei Barringwood Investments Limited la datele de 01 și 23 decembrie 2009) **prin aceea că a dispus transferul respectivei sume de bani**, în mod succesiv, după cum urmează:

- **în perioada 30 august 2011 - 12 septembrie 2012, din contul Essim Partners Corp deschis la Clariden Leu Ltd Elveția, (societate controlată de inculpat prin intermediul lui Sava Liviu Daniel) în conturile companiilor cipriote Anturia Limited și Trumbee Ventures Limited** (societăți controlate de inculpat prin intermediul lui Sava Liviu Daniel), în baza unor contracte de împrumut încheiate de Essim Partners Corp cu cele două societăți din Cipru,

- **în continuare, în perioada 05 septembrie 2011-14 septembrie 2012, din conturile companiilor Anturia Limited și Trumbee Ventures Limited**, suma a fost transferată în conturile SC Mercatorum Finance SRL și SC Camas SRL, în

baza unor contracte de asociere în participațiune, cu justificarea contribuție de capital și alte angajamente,

cunoscând faptul că respectiva sumă de bani reprezenta folosul patrimonial necuvenit obținut din infracțiunea de trafic de influență, întrunește elementele de constitutive ale infracțiunii de spălarea banilor prevăzută de art. 29 alin.(1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 (în vigoare la data săvârșirii faptei).

Elementul material al laturii obiective a infracțiunii de spălarea banilor constând în disimularea originii ilicite a sumei de 2.196.035 euro prin transferuri succesive la diferite intervale de timp a unor sume de bani, dispuse de inculpatul Sandu Gabriel între societăți situate în Elveția, în Cipru și în România, pe care le controla, în baza unui mecanism complex creat de acesta, constând în încheierea unor contracte de asociere în participațiune și de împrumut între aceste societăți pentru justificarea transferurilor de bani efectuate, este dovedit cu mijloacele de probă administrate în cauză.

În acest sens, au fost apreciate ca fiind relevante înscrisurile privind actele constitutive ale societăților Essim Partners Corp din Elveția, Anturia Limited, Trumbee Ventures Limited și Tafadium Limited, din Cipru, Camas SRL și Mercatorum Finance SRL din România, contractele de împrumut încheiate între Essim Partners Corp și fiecare din societățile din Cipru- Anturia Limited, Trumbee Ventures Limited și Tafadium Limited, și contractele de asociere în participațiune, încheiate între societățile din Cipru și Camas SRL și Mercatorum Finance SRL, precum și cele reprezentând extrase de cont și documente aferente tranzacțiilor financiare, din care rezultă transferurile de bani între conturile societăților menționate (*pe de o parte între Essim Partners Corp și Anturia Limited, Trumbee Ventures Limited și Tafadium Limited, iar pe de altă parte, între Anturia Limited, Trumbee Ventures Limited, Tafadium Limited și societățile din România, Camas SRL și Mercatorum Finance SRL*).

Înalta Curte a reținut că înscrisurile prezentate se coroborează cu raportul de constatare nr. 187/P/2013 din 20 martie 2015 întocmit de Serviciul de specialiști al DNA și cu declarațiile martorilor Sava Liviu Daniel, Aprodu Ion Marian, Lazăr Nicolae Romulus, Duport Mihnea Constantin și Duport Marina Cristina, precum și cu declarațiile inculpatului Sandu Gabriel.

Astfel, s-a reținut că martorii menționați și inculpatul Sandu Gabriel au declarat că, în fapt, acesta din urmă a fost cel care a înființat Essim Partners Corp, Anturia Limited, Trumbee Ventures Limited, Tafadium Limited (prin intermediul martorului Sava Liviu Daniel) și Mercatorum Finance (prin intermediul martorului Aprodu Ion Marian), precum și cel care a controlat întreaga activitate a acestor societăți, de asemenea, prin interpuși (Sava Liviu Daniel pentru societățile din Cipru, Aprodu Ion Marian, Duport Mihnea Constantin și Lazăr Nicolae-Romulus pentru Mercatorum Finance SRL).

În ceea ce privește SC Camas SRL, s-a reținut că, deși asociat unic și administrator figura în acte sora inculpatului, martora Bunea Cristina Silvia, toate deciziile erau luate de inculpat, iar de conceperea și derularea contractului de asociere în participațiune, de transferurile de bani efectuate în baza acestui contract s-a ocupat tot acesta, astfel cum rezultă din declarația martorei Duport Marina Cristina.

Împrejurările evidențiate de martorii audiați în cauză și chiar de inculpatul Sandu Gabriel au fost reținute, de instanța de fond, ca fiind relevante în evidențierea mecanismului privind transferul, la diferite intervale de timp, a unor sume de bani din suma de 2.196.035 euro primită de inculpat în contul Essim Partners Corp în decembrie 2009, în urma săvârșirii infracțiunii de trafic de influență, către alte societăți înființate în acest scop în Cipru și ulterior, din conturile societăților din Cipru în conturile celor două societăți controlate de inculpat în România, activitate continuă de disimulare, de ascundere a adevăratei proveniențe ilicite a sumei de 2.196.035 euro.

Această **activitate de disimulare s-a derulat continuu, în perioada 30 august 2011 - 14 septembrie 2012**, data de 30 august 2011 reprezentând data la care a fost transferată de la Essim Partners Corp la Anturia Limited prima tranșă de bani (din suma de 2.196.035 euro aflată în contul Essim Partners Corp din anul 2009), în baza contractului de împrumut încheiat între Essim Partners Corp și Anturia Limited la data de 25 august 2011, iar data de 14 septembrie 2012 reprezentând data la care a intrat în contul Mercatorum Finance SRL ultima tranșă de bani (din suma de 2.196.035 euro aflată în contul Essim Partners Corp din anul 2009 și transferată apoi succesiv în conturile Anturia Limited și Trumbee Ventures Limited), în baza contractului de asociere în participațiune încheiat între Anturia Limited și Trumbee Ventures Limited la data de 20 aprilie 2012.

Astfel, transferurile de bani din suma de 2.196.035 euro s-au realizat în intervalul 30 august 2011 - 12 septembrie 2012, pe relația Essim Partners Corp-Anturia Limited și Trumbee Ventures Limited și în continuare, în intervalul 05 septembrie 2011-14 septembrie 2012, pe relația Anturia Limited-Camas SRL și Trumbee Ventures Limited-Mercatorum Finance SRL.

Martorul Sava Liviu Daniel, relatând despre modalitatea în care a înființat la solicitarea inculpatului Sandu Gabriel compania din Elveția, Essim Partners Corp, a declarat că scopul pentru care inculpatul Sandu Gabriel a înființat, în Elveția, Essim Partners Corp a fost acela *”de a încasa niște bani de undeva și de investi acești bani în anumite proiecte”*, respectiv într-o păstrăvărie, la Sinaia.

Martorul a mai declarat că, din discuțiile pe care le-a purtat cu inculpatul Sandu Gabriel cu privire la investirea banilor din Elveția în România, a rezultat că acesta nu voia să investească direct din societatea din Elveția în România pentru că, *”pe de o parte, Elveția nu este în UE, iar pe de altă parte are o reputație proastă, în sensul că acolo se ascund bani”*.

În cadrul acestor discuții, inculpatul i-a spus martorului că este nevoie de o firmă tampon prin intermediul căreia urma să fie trimise de la Essim Partners Corp la Camas SRL sumele de bani necesare realizării investiției în păstrăvărie și așa a luat ființă Anturia Limited.

Martorul a mai declarat că între Anturia Limited și Camas SRL s-a încheiat un contract de asociere în participațiune, care cuprindea un desfășurător al sumelor ce urmau să fie trimise la Camas SRL, inculpatul Sandu Gabriel fiind cel care se ocupa de partea de finanțare la Camas SRL pentru realizarea investiției în păstrăvărie.

Martorul a mai declarat că, după același mecanism, a fost creată și Trumbee Ventures Limited, care a fost implicată în relația cu Mercatorum

Finance SRL, de care, în fapt, se ocupa tot inculpatul Sandu Gabriel, deși în acte figura asociat și administrator Aprodu Marian.

De asemenea, martorul a mai relatat că inculpatul Sandu Gabriel i-a solicitat să deschidă o altă companie în Cipru, Tafadium Limited care să desfășoare activități economice cu Mercatorum Finance SRL, pentru că prin Trumbee Ventures Limited se derulaseră deja foarte mulți bani.

Martorul a declarat și faptul că sumele de bani care au ajuns în modalitatea descrisă în conturile Camas SRL și Mercatorum SRL au fost utilizate pentru realizarea păstrării și pentru cumpărarea unor apartamente și a unor terenuri.

Martorul Aprodu Marian, relatând despre înființarea Mercatorum Finance SRL, despre relațiile acestei societăți cu Trumbee Ventures Limited și Tafadium Limited, a declarat că scopul înființării acestei societăți, în anul 2011, a fost acela ca inculpatul Sandu Gabriel să facă investiții în țară cu bani proveniți din străinătate, despre care nu i-a dat vreodată impresia că ar fi ai lui.

Martorul a subliniat, însă, că beneficiarul afacerii derulate de Mercatorum Finance SRL era inculpatul Sandu Gabriel, împreună, eventual, cu investitorii din străinătate, inculpatul fiind cel care îl anunța câți bani intrau în contul societății și ce destinație să aibă. Martorul a mai declarat că banii intrați în Mercatorum Finance SRL au fost investiți în Complexul Furnica și restaurantul La Brace din Sinaia.

Martorul Duport Mihnea Constantin, care a fost o perioadă administrator la Mercatorum Finance SRL, a declarat că toate deciziile cu privire activitatea societății erau luate de inculpatul Sandu Gabriel.

Din declarațiile acestor martori a rezultat faptul că prin intermediul societăților înființate în scopul de a transfera banii primiți în compania din Elveția în societățile din România, prin intermediul celor trei societăți înființate în Cipru, inculpatul Sandu Gabriel a desfășurat o activitate de "albire" a banilor obținuți din săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, astfel încât aceștia să aibă în România aparența unor investiții din surse licite aflate în străinătate.

Prin urmare, analizând ansamblul materialului probator, Înalta Curte a constatat că activitatea desfășurată de inculpatul Sandu Gabriel, care a înființat toate aceste societăți pe numele altor persoane, pentru a putea primi banii proveniți din săvârșirea unei infracțiuni și pentru a-i putea cheltui ulterior ca și cum ar fi avut o proveniență licită, astfel încât să nu se poată descoperi nici săvârșirea infracțiunii de trafic de influență și nici utilizarea banilor, îngreunând astfel, atât descoperirea infracțiunii premisă sau predicat, cât și recuperarea produsului infracțiunii, constituie o împrejurare de fapt care dovedește pe deplin că **transferurile succesive de bani din suma de 2.196.035 euro** prin conturile societăților controlate de inculpat, din străinătate și din România, **constituie o veritabilă activitatea de disimulare a provenienței din săvârșirea unei infracțiuni a acestei sume de bani.**

Totodată, Înalta Curte a constatat că sunt îndeplinite *condițiile atașate elementului material*, ale căror consecințe se reflectă și în ceea ce privește latura subiectivă, respectiv aceea ca bunurile să provină din săvârșirea unei infracțiuni și autorul infracțiunii de spălarea banilor să cunoască aceasta.

În cauză, suma de 2.196 035 euro, care a fost supusă procesului de disimulare în ceea ce privește proveniența sa, a fost obținută de inculpatul Sandu

Gabriel în urma săvârșirii de către acesta a infracțiunii de trafic de influență, aspect dovedit cu sentința nr. 258 din 24 martie 2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pronunțată în dosarul penal nr. 1191/1/2015, definitivă prin decizia penală nr. 162 din 3 octombrie 2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție-Completul de 5 judecători pronunțate în dosarul penal nr. 1865/1/2016. Este evident deci că inculpatul Sandu Gabriel a cunoscut proveniența ilicită a sumei de bani atunci când a derulat activitatea de spălarea banilor.

În ceea ce privește **urmarea imediată**, Înalta Curte a constatat că aceasta a constat în starea de pericol creată pentru relațiile financiare, pentru stabilitatea și reputația sectorului financiar.

Cu referire la latura subiectivă a infracțiunii de spălarea banilor, sub forma *intenției directe*, Înalta Curte a reținut că este dovedită cu mijloacele de probă administrate în cauză.

Împrejurările și situațiile de fapt evidențiate de înscrisuri și declarațiile martorilor Sava Liviu Daniel, Aprodu Marian, Duport Mihnea Constantin, Duport Marina Cristina și Lazăr Nicolae Romulus au evidențiat faptul că inculpatul a derulat tranzacțiile financiare între societățile care îi aparțineau în fapt și a conceput un cadru contractual pentru efectuarea tranzacțiilor, tocmai pentru a putea investi, într-o afacere pe teritoriul României, suma de 2.196.035 euro provenită din săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, fără a se putea cunoaște sursa ilicită a banilor.

Totodată, s-a reținut că mobilul și scopul urmărit de inculpatul Sandu Gabriel a fost acela de a ascunde implicarea sa în săvârșirea infracțiunii de trafic de influență și de a pune la adăpost folosul necuvenit primit, prin îngreunarea identificării sursei ilicite.

Or, crearea aparenței unei investiții străine din surse legale prin intermediul unor societăți, în care scriptic inculpatul nu avea nicio calitate, într-o afacere pe teritoriul României, realizată de societăți în care asociați și administratori erau alte persoane, iar nu inculpatul Sandu Gabriel, avea aptitudinea de a îngreuna descoperirea săvârșirii infracțiunii de trafic de influență și recuperarea de către stat a unei importante sume de bani, provenită din săvârșirea acestei infracțiuni.

Astfel, deși săvârșirea infracțiunii de trafic de influență de către inculpatul Sandu Gabriel a fost descoperită de către autorități, iar inculpatul a fost condamnat și s-a dispus confiscarea specială a sumei de 2.196.035 euro, statul a recuperat de la inculpatul Sandu Gabriel infima sumă de 257 lei, în ciuda faptului că societățile controlate, în fapt, de acesta au realizat investiții cu această sumă de bani, așa cum s-a reținut în prezenta hotărâre.

Prin urmare, scopul urmărit de inculpatul Sandu Gabriel de a face imposibilă recuperarea de către stat a sumei provenite din traficul de influență a fost atins tocmai prin săvârșirea de către inculpatul Sandu Gabriel, cu intenție directă, a infracțiunii de spălarea banilor.

În speță, **consumarea infracțiunii** de spălarea banilor a intervenit la data încetării acțiunii de disimulare a originii ilicite a sumei de 2.196.035 euro, acțiune care s-a desfășurat continuu, prin transferuri succesive ale unor sume de bani la diferite intervale de timp, până la momentul la care a fost transferată întreaga sumă de bani.

Prin urmare, în speță, infracțiunea de spălarea banilor este o infracțiune continuă, deoarece implică o continuitate la nivelul acțiunii de disimulare, realizată prin transferuri succesive la diferite intervale de timp ale unor sume de bani, până la transferarea întregii sume provenite din săvârșirea infracțiunii predicat.

În această situație, tocmai în considerarea faptului că subiectul are posibilitatea de a pune capăt actului său de conduită, dar alege să lase să își continue efectele, art. 154 alin. (3) din Codul penal prevede, în cazul infracțiunilor continue, că termenul de prescripție a răspunderii penale curge de la data încetării acțiunii.

Având în vedere caracterul continuu al elementului material al infracțiunii de spălarea banilor, astfel cum este configurat în prezenta cauză, Înalta Curte a constatat că termenul de prescripție, conform art. 154 alin. (3) din Codul penal, curge de la data încetării acțiunii continue de disimulare, respectiv de la data la care transferurile succesive de bani s-au realizat, în sensul că suma de 2.196.035 euro, care provenea din săvârșirea unei infracțiuni, a ajuns în conturile societăților din România ale inculpatului Sandu Gabriel, având aparența unei investiții licite din străinătate.

Instanța a apreciat că este neîntemeiată apărarea inculpatului Sandu Gabriel în sensul că termenul de prescripție se calculează de la data primului act material, respectiv de la data încheierii primului contract de împrumut între Essim Parteneres Corp și Anturia Limited, respectiv de la data de 25 august 2011, fiind eronată invocarea deciziei nr. 5 din 11 februarie 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție-Complețul competent să judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial nr. 334 din 2 mai 2019.

Această decizie se referă la „infracțiunile simple a căror latură obiectivă implică producerea unei pagube ori realizarea unui folos necuvenit pe o perioadă de timp”, în vreme ce infracțiunea de spălarea banilor, săvârșită în modalitatea disimulării originii ilicite a provenienței unei sume de bani prin transferuri succesive, cu caracter continuu, a unor sume mai mici de bani, până la transferul întregii sume, este o infracțiune continuă, în cazul căreia termenul de prescripție curge de la data încetării acțiunii de transfer.

Analizând apărările inculpatului Sandu Gabriel prima instanță a arătat că inițial, în dosarul nr. 187/P/2013, în data de 19 ianuarie 2015, cu privire la suma de 2.196.035 euro, care constituia folosul necuvenit obținut în urma infracțiunii de trafic de influență, inculpatul Sandu Gabriel, a declarat, că Essim Partners Corp era un vehicul de acumulare de capital ce urma a fi utilizat exclusiv în scopuri politice, respectiv cheltuieli de partid și finanțarea campaniei electorale, fiind înființată de Claudiu Florică ca verigă în lanțul de distribuire a fondurilor provenite din afacerea Microsoft. Totodată, cu prilejul aceleiași audieri, inculpatul Sandu Gabriel a declarat că nu a deținut niciodată instrumentele de decontare pentru administrarea efectivă a fondurilor transferate în Essim Partners Corp, că nu știe cine și în ce mod a realizat operațiunile financiare. Inculpatul Sandu Gabriel a susținut, astfel, că sumă de 2.196.035 euro încasată în conturile Essim Partners Corp a fost destinată finanțării campaniilor electorale ale PDL.

După disjungerea cauzei privind pe inculpatul Sandu Gabriel prin rechizitoriul nr. 187/P/2013 din data de 23 martie 2015 emis de Direcția Națională

Anticorupție și după disjungerea cauzei privind pe același inculpat, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de spălarea banilor, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, prin ordonanța nr. 234/P/2015 din data de 05 noiembrie 2019, în cursul urmăririi penale, inculpatul Sandu Gabriel nu a mai dat declarații în cauză.

În cursul judecării cauzei în primă instanță, în data de 26 aprilie 2021, inculpatul Sandu Gabriel a dat o amplă declarație, în care a revenit asupra aspectelor declarate în data de 19 ianuarie 2015 și a recunoscut circuitul financiar al sumei de 2.196.035 euro, prin intermediul firmelor controlate de el. Inculpatul Sandu Gabriel a recunoscut faptul că a distribuit suma de bani dobândită din infracțiunea principală de trafic de influență în cadrul firmelor sale prin contracte de împrumut, încheiate între Essim Partners Corp și Trumbee Ventures Limited, Anturia Limited, Tafadium Limited, și apoi prin contracte de asociere în participațiune, încheiate între Trumbee Ventures Limited și Mercatorum Finance SRL și Anturia Limited și Camas SRL, însă contractele nu au fost acte disimulate, ci au constituit acte de *dobândire, deținere sau folosire de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni.*

Inculpatul Sandu Gabriel a susținut astfel că, întrucât atât Essim Partners Corp, cât și celelalte firme sunt componente ale patrimoniului său, transferurile de bani reprezintă o redistribuire în patrimoniul aceleiași entități, iar nu un act juridic cu caracter fictiv.

Inculpatul a mai arătat că firmele din Cipru aveau activitate comercială proprie în această țară, fiind folosite pentru redistribuirea banilor în interesul propriu al beneficiarului real atât al firmei împrumutătoare, cât și al celor împrumutate și nu au acționat ca niște vehicule financiare prin care să fie pierdută urma banilor.

A mai precizat despre contractele subsecvente de asociere în participațiune ce nu pot fi considerate fictive, întrucât toate au justificare faptică, au fost realizate, au prevăzut achiziții și investiții cu caracter real.

Totodată, inculpatul Sandu Gabriel, în apărare, a invocat aplicarea principiului de drept al egalității tratamentului juridic, în condițiile în care în dosarul de urmărire penală nr. 187/P/2013, în care a fost cercetată infracțiunea principală de trafic de influență și din care s-a disjuns infracțiunea de spălarea de bani, atât pentru sine, cât și pentru inculpatul Dumitru Nicolae, Parchetul, față de inculpatul Dumitru Nicolae a procedat la schimbarea încadrării juridice a faptei din art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, în art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002, apreciind că activitatea desfășurată de inculpatul Dumitru Nicolae constituie o activitate de dobândire, deținere și folosire de bunuri.

În urma pronunțării deciziei nr. 358/2022 a Curții Constituționale, inculpatul Sandu Gabriel a invocat împlinirea termenului de prescripție a răspunderii penale, în raport de data săvârșirii faptei și de efectele deciziilor nr. 297/2018 și nr. 358/2022 ale Curții Constituționale și, în temeiul art. 18 Cod procedură penală, **a solicitat ca, în cazul, constatării prescripției răspunderii penale, să nu fie continuat procesul penal.** Analiza activității infracționale care face obiectul acțiunii penale se impune însă a fi realizată din perspectiva apărărilor formulate de inculpat, chiar în contextul invocării prescripției răspunderii penale, având în vedere relevanța stabilirii elementelor de tipicitate ale infracțiunii de spălarea banilor, în special a laturii obiective și a datei

săvârșirii infracțiunii, pentru stabilirea termenului de prescripție a răspunderii penale și a datei de la care curge aceasta.

Referitor la *susținerea inculpatului Sandu Gabriel în sensul că activitatea de distribuire a sumei dobândite din săvârșirea infracțiunii de trafic de influență*, în cadrul firmelor sale prin contracte de împrumut, încheiate între Essim Partners Corp și Trumbee Ventures Limited, Anturia Limited, Tafadium Limited, și apoi prin contracte de asociere în participațiune, încheiate între Trumbee Ventures Limited și Mercatorum Finance SRL și Anturia Limited și Camas SRL a constituit o activitate de dobândire, deținere sau folosire de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni, Înalta Curte de Casație și Justiție a constatat că această apărare nu are fundament în actele și lucrările dosarului.

Astfel, din analiza materialului probator, prima instanță a reținut că inculpatul Sandu Gabriel a desfășurat o activitate de disimulare a provenienței ilicite a sumei de 2.196.035 euro pe care a dobândit-o în urma săvârșirii traficului de influență, prin transferul succesiv de sume de bani, la diferite intervale de timp, din contul Essim în conturile societăților din Cipru, Anturia Limited și Trumbee Ventures Limited, în baza unor contracte de împrumut, continuând apoi cu transferul sumelor de bani din conturile Anturia Limited și Trumbee Ventures Limited în conturile Camas SRL și Mercatorum Finance SRL, în baza unor contracte de asociere în participațiune, pentru a fi cheltuiți în final pentru realizarea investiției constând într-un complex de construcții-fermă de pește în Sinaia.

Înalta Curte a reținut că suma de bani provenită din săvârșirea infracțiunii de trafic de influență a fost dobândită de inculpatul Sandu Gabriel, la datele de 1 decembrie 2009 și 23 decembrie 2009, și a fost deținută de acesta în contul Essim Partners Corp din Elveția, înființată în acest scop, până la data de 30 august 2011, când a fost transferată prima sumă de bani în contul Anturia Limited din Cipru, în baza contractului de asociere în participațiune.

Prin urmare, prima instanță a reținut că ***transferurile succesive de sume de bani între firmele controlate de inculpatul Sandu Gabriel nu constituie o activitate de dobândire sau deținere de bunuri, astfel cum este descrisă în art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002.***

De asemenea, s-a constatat că această activitate complexă desfășurată de inculpatul Sandu Gabriel prin crearea mecanismului de transferuri succesive de sume de bani la intervale diferite de timp, între firmele sale, înființate pentru primirea produsului din infracțiunea de trafic de influență și pentru realizarea transferurilor de bani, nu poate fi asimilată unei activități de folosire de bunuri, care este imediat subsecventă activităților de dobândire și deținere și nu presupune un proces de schimbare a deținătorului sau a justificării transferului.

Dimpotrivă, s-a apreciat că activitatea de transferuri succesive a sumelor de bani, în mai multe societăți, întâi cu titlu de împrumut, apoi cu titlu contribuție de asociere în participațiune nu constituie o simplă activitate de folosire a banilor proveniți din traficul de influență, ci o activitate complexă de disimulare a sursei ilicite a banilor în scopul îngreunării descoperirii săvârșirii infracțiunii și al ascunderii folosului necuvenit.

Totodată, instanța de fond a reținut că în reglementările interne și internaționale, precum și în doctrina juridică, prin spălarea banilor, se înțeleg operațiunile de ascundere a profiturilor rezultate din comiterea infracțiunilor, realizându-se practic transferul banilor ce provin din activități ilicite, prin diferite tranzacții, cu rolul de a disimula sursa și originile reale ale acestora. Astfel, atât jurisprudența națională, precum și jurisprudența CJUE, au stabilit că infracțiunea de spălarea banilor poate fi săvârșită de autorul activității infracționale care a generat banii în cauză.

Cu privire la infracțiunea de spălarea banilor prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, reglementată în prezent în art. 49 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 129/2019, în considerentele **deciziei nr. 418/2019 a Curții Constituționale** s-a reținut că *faptele de ascundere sau disimulare sunt fapte care, prin natura lor, sunt comise ulterior infracțiunilor din care provin bunurile ce constituie obiectul material al infracțiunii de spălarea banilor, fiind, prin urmare, întotdeauna acțiuni distincte de cele care formează elementul material al infracțiunii predicat. Aceste infracțiuni pot fi săvârșite de același subiect activ sau de un subiect activ diferit de cel al infracțiunii predicat.*

Totodată, Înalta Curte de Casație și Justiție, completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin **decizia nr. 16/2016**, a învederat faptul că infracțiunea de spălarea banilor nu trebuie reținută automat în sarcina autorului din care provin bunurile, pentru simplul fapt că, în activitatea sa infracțională, s-a realizat și una dintre acțiunile proprii elementului material al infracțiunii de spălare de bani, pentru că aceasta ar lipsi infracțiunea de spălarea banilor de individualitate, astfel că revine organelor judiciare să decidă dacă infracțiunea de spălare de bani este suficient de bine individualizată în raport cu infracțiunea din care provin bunurile.

Înalta Curte de Casație și Justiție a mai reținut în decizia menționată că infracțiunea de spălarea banilor are caracter autonom, existența sa nefiind condiționată de pronunțarea unei soluții de condamnare pentru infracțiunea din care provin bunurile.

De asemenea, în **hotărârea CJUE din 2 septembrie 2021, pronunțată în cauza C-790/19, LG și MH** s-a stabilit că art. 50 din Cartă nu se opune ca autorul infracțiunii predicat să fie urmărit penal pentru infracțiunea de spălarea banilor, prevăzută la art. 1 alin. (2) lit. (a) din Directiva 2005/60/CE, când faptele care stau la baza urmăririi penale nu sunt identice cu cele constitutive ale infracțiunii predicat. În cauza principală, revine instanței de trimitere sarcina de a examina dacă închiderea acțiunii penale aferente infracțiunii predicat constituie efectiv o hotărâre penală definitivă.

În concluzie, CJUE a statuat că art. 1 alin. (2) lit. (a) din Directiva 2005/60/CE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care prevede că infracțiunea de spălarea banilor, în sensul acestei dispoziții, poate fi săvârșită de autorul activității infracționale care a generat banii în cauză.

Având în vedere reglementările legale interne și internaționale privind spălarea banilor, precum și jurisprudența menționată, Înalta Curte a constatat că activitatea desfășurată de inculpatul Sandu Gabriel se circumscrie perfect unei activități de spălarea banilor, realizată în modalitatea alternativă a activității de

disimulare a adevăratei proveniențe, cu privire la suma de 2.196.035 euro, obținută din săvârșirea infracțiuni de trafic de influență.

Referitor la invocarea de către inculpatul Sandu Gabriel a aplicării principiului de drept al egalității tratamentului juridic, Înalta Curte a constatat că acest principiu nu prezintă relevanță pentru soluționarea acțiunii penale având în vedere particularitățile fiecărei cauze, care, chiar dacă au ca obiect infracțiuni săvârșite de inculpați diferiți în aceleași împrejurări, impun o analiză separată ce poate conduce la soluții diferite.

În ceea ce privește incidența cauzei de încetare a procesului penal, prevăzută de art. 16 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală-prescripția răspunderii penale, invocată de inculpat în apărare, Înalta Curte a reținut că probele administrate în cauză dovedesc dincolo de orice îndoială rezonabilă că inculpatul Sandu Gabriel a săvârșit infracțiunea de spălarea banilor, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 de care este acuzat, fiind întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

Având în vedere faptul că, în cursul desfășurării procesului penal care are ca obiect acțiunea penală formulată de către parchet împotriva inculpatului Sandu Gabriel pentru săvârșirea infracțiunii de spălarea banilor, până la pronunțarea sentinței, Curtea Constituțională a pronunțat decizia nr. 358/2022 cu privire la neconstituționalitatea dispozițiilor art. 155 alin. (1) din Codul penal, care reglementează întreruperea cursului prescripției răspunderii penale, a fost invocată de inculpat incidența efectelor deciziilor nr. 297/2018 și nr. 358/2019, cu privire la prescripția răspunderii penale.

Pentru a stabili dacă **deciziile nr. 287/2018 și nr. 358/2022 ale Curții Constituționale** au consecințe asupra modului de soluționare a acțiunii penale exercitate în această cauză împotriva inculpatului Sandu Gabriel, instanța de fond a apreciat că este necesară **analiza dispozițiilor Codului penal** cu privire la prescripția răspunderii penale și la întreruperea cursului prescripției răspunderii penale, în contextul pronunțării acestor decizii și al modificării dispozițiilor Codului penal prin OG nr. 71/2022, precum și **analiza efectelor deciziilor curții constituționale**, în general.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 155 alin. 1 din Legea nr. 286/2009 privind Cod penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, *cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză.*

Prin **decizia nr. 287 din 26 aprilie 2018** a Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial nr. 518 din 25 iunie 2018 a fost admisă excepția de neconstituționalitate a art. 155 alin. (1) din Codul penal și ***s-a constatat că soluția legislativă care prevede întreruperea cursului termenului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea "oricărui act de procedură în cauză", din cuprinsul dispozițiilor art. 155 alin. (1) din Codul penal, este neconstituțională.***

În considerentele deciziei s-a reținut că spre deosebire de reglementarea anterioară, care prevedea întreruperea cursului termenului de prescripție doar ca efect al realizării unor acte procedurale ce se comunicau, potrivit legii, învinutului sau inculpatului, **dispozițiile art. 155 alin. (1) din Codul penal în**

vigoare prevăd **întreruperea cursului termenului de prescripție a răspunderii penale cu ocazia realizării oricărui act de procedură, indiferent de natura acestuia**. Curtea a reținut că, procedând în acest mod, legiuitorul a extins sfera cauzelor de întrerupere a termenului prescripției, cu consecința restrângerii incidenței acestei instituții.

Curtea Constituțională a mai reținut că **întreruperea cursului termenului de prescripție reprezintă**, pe de o parte, o soluție juridică de repunere a organelor judiciare într-un nou termen, integral, de prescripție, în care își poate exercita rolul activ, conferit de dispozițiile art. 5 din Codul de procedură penală, de stabilire a adevărului, în cauzele penale, pe baza probelor administrate, iar, pe de altă parte, **o manieră prin care societatea, prin intermediul organelor statului, aduce la cunoștința suspectului sau a inculpatului că fapta de natură penală pe care a săvârșit-o nu și-a pierdut rezonanța socială avută în momentul comiterii sale**.

Prin prisma acestui ultim aspect, întreruperea cursului termenului de prescripție a răspunderii penale **devine eficientă**, producând efectele, într-o manieră completă, **doar în condițiile existenței unor pârghii legale de încunoștințare a persoanei în cauză cu privire la începerea unui nou termen de prescripție**.

Or, o astfel de procedură de aducere la cunoștință poate consta tocmai în comunicarea acelor acte efectuate în cauză, ce au ca efect curgerea unui nou termen de prescripție a răspunderii penale.

Curtea a constatat că dispozițiile art. 155 alin. (1) din Codul penal instituie o soluție legislativă de natură a crea persoanei care are calitatea de suspect sau de inculpat o situație juridică incertă referitoare la condițiile tragerii sale la răspundere penală pentru faptele săvârșite.

Pentru aceste motive, Curtea a reținut că **prevederile art. 155 alin. (1) din Codul penal sunt lipsite de previzibilitate și, totodată, contrare principiului legalității incriminării**, întrucât sintagma „*oricărui act de procedură*” din cuprinsul acestora are în vedere și acte ce nu sunt comunicate suspectului sau inculpatului, nepermițându-i acestuia să cunoască aspectul întreruperii cursului prescripției și al începerii unui nou termen de prescripție a răspunderii sale penale.

În acest context, Curtea a constatat că soluția legislativă anterioară, prevăzută la art. 123 alin. (1) din Codul penal din 1969, îndeplinea condițiile de previzibilitate impuse prin dispozițiile constituționale analizate în prezenta cauză, întrucât prevedea întreruperea cursului prescripției răspunderii penale doar prin îndeplinirea unui act care, potrivit legii, trebuia comunicat în cauza în care persoana vizată avea calitatea de învinuit sau inculpat.

Prin **decizia nr. 358 din 26 mai 2022** a Curții Constituționale, publicată în M.Of. nr. 565 din 9 iunie 2022, a fost admisă excepția de neconstituționalitate a art. 155 alin. (1) din Codul penal și s-a constatat că ***dispozițiile art. 155 alin. (1) din Codul penal sunt neconstituționale***.

În considerentele acestei decizii, Curtea Constituțională a făcut referire la decizia nr. 297/2018 și, prin raportare la decizia nr. 5 din 21 martie 2019 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție-Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și la decizia nr. 25 din 11 noiembrie 2019 pronunțată de

Înalta Curte de Casație și Justiție-Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, la faptul că, după pronunțarea deciziei nr. 297/2018, s-au conturat două opinii ce plasează această decizie fie în categoria deciziilor de admitere simple/extreme, fie în categoria deciziilor de admitere interpretative/cu rezervă de interpretare, cu consecința apariției unei practici judiciare neunitare.

Subliniind obligativitatea atât a dispozitivului, cât și a considerentelor, indiferent de tipul deciziilor pronunțate, Curtea a reținut că Decizia nr. 297 din 26 aprilie 2018 sancționează „soluția legislativă” pe care textul de lege criticat o conținea, astfel că, aplicând criteriile tradiționale/clasice, aceasta nu va putea fi încadrată în categoria deciziilor interpretative/cu rezervă de interpretare.

În acest context, Curtea Constituțională a apreciat că *trebuie stabilit în ce măsură ansamblul legislativ în vigoare este apt să determine o aplicare clară și previzibilă a dispozițiilor art. 155 alin. (1) din Codul penal, astfel cum acestea au fost sancționate prin Decizia nr. 297 din 26 aprilie 2018.*

Curtea a constatat că, *prin efectele pe care le produce Decizia nr. 297 din 26 aprilie 2018, a fost sancționată unica soluție legislativă pe care dispozițiile art. 155 alin. (1) din Codul penal o reglementau.*

Făcând referire la considerentele deciziei nr. 287/2018 (din paragrafele nr. 22, 23 și 34), Curtea a subliniat că, *deși a sancționat soluția legislativă prevăzută de art. 155 alin. (1) din Codul penal deoarece aceasta prevedea că se poate întrerupe cursul prescripției prin efectuarea de acte procedurale care nu sunt cunoscute suspectului sau inculpatului, prin comunicare sau prin prezența acestuia la efectuarea lor, Curtea nu a impus ca toate actele care se comunică suspectului sau inculpatului sau toate actele care presupun participarea suspectului sau inculpatului să fie privite ca acte care sunt apte să întrerupă cursul prescripției răspunderii penale, stabilirea acestora intrând în competența legiuitorului, cu condiția esențială ca acestea să îndeplinească exigențele menționate de către instanța de contencios constituțional.*

Curtea a observat astfel că, *prin tăcerea legiuitorului, identificarea cazurilor de întrerupere a cursului prescripției răspunderii penale a rămas o operațiune realizată de către organul judiciar, ajungându-se la o nouă situație lipsită de claritate și previzibilitate, situație ce a determinat inclusiv aplicarea diferită la situații similare a dispozițiilor criticate (fapt confirmat prin constatarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a existenței unei practici neunitare). Astfel, lipsa de intervenție a legiuitorului a determinat în sarcina organului judiciar necesitatea de a se substitui acestuia prin conturarea cadrului normativ aplicabil în situația întreruperii cursului prescripției răspunderii penale și, implicit, aplicarea legii penale prin analogie, lucru nepermis atât din perspectiva separației puterilor în stat, cât și din perspectiva principiului legalității incriminării și pedepsei și din perspectiva principiul potrivit căruia legea penală nu trebuie interpretată și aplicată extensiv în defavoarea acuzatului, de exemplu, prin analogie.*

În consecință, Curtea Constituțională a constatat că, *în condițiile stabilirii naturii juridice a Deciziei nr. 297 din 26 aprilie 2018 ca decizie simplă/extremă, în absența intervenției active a legiuitorului, obligatorie potrivit art. 147 din Constituție, pe perioada cuprinsă între data publicării respectivei decizii și până la intrarea în vigoare a unui act normativ care să*

clarifice norma, prin reglementarea expresă a cazurilor apte să întrerupă cursul termenului prescripției răspunderii penale, fondul activ al legislației nu conține vreun caz care să permită întreruperea cursului prescripției răspunderii penale.

Curtea a observat că, în cazul de față, legiuitorul a nesocotit prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție, ignorând efectele obligatorii ale Deciziei nr. 297 din 26 aprilie 2018 cu consecința creării unui viciu de neconstituționalitate mai grav generat de aplicarea neunitară a textului de lege „cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea”, care, în mod evident, nu prevede niciun caz de întrerupere a cursului prescripției răspunderii penale. Curtea Constituțională a statuat că, pentru restabilirea stării de constituționalitate, este necesar ca legiuitorul să clarifice și să detalieze prevederile referitoare la încetarea cursului prescripției răspunderii penale, în spiritul celor precizate în considerentele deciziei anterior menționate.

Prin [ordonanța de urgență nr. 71/2022 pentru modificarea art. 155 alin. \(1\) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal](#), legiuitorul a dat eficiență efectelor deciziilor Curții Constituționale nr. 297/2018 și nr. 358/2022 și a pus în concordanță dispozițiile art. 155 alin. (1) din Codul penal cu dispozițiile constituționale.

Având în vedere deciziile Curții Constituționale nr. 297 din 26 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial nr. 518 din 25 iunie 2018 și nr. 358 din 26 iunie 2022, publicată în Monitorul Oficial nr. 565 din 9 iunie 2022, în raport de dispozițiile art. 147 alin. (1) din Constituție, Înalta Curte a constatat că pe perioada cuprinsă între data publicării deciziei nr. 297/2018, respectiv data de 25 iunie 2018 și până la intrarea în vigoare a OUG nr. 71/2022, la data de 30 mai 2022, fondul activ al legislației nu conține vreun caz care să permită întreruperea cursului prescripției răspunderii penale.

Prima instanță a considerat că, în această perioadă, respectiv între 25 iunie 2018 (data publicării deciziei nr. 297/2018) și 30 mai 2022 (data intrării în vigoare a OG nr. 71/2022), în absența intervenției legiuitorului, organele judiciare au fost cele care au identificat cazuri de întrerupere a cursului prescripției răspunderii penale, dând eficiență în continuare aplicării art. 155 alin. (1) din Codul penal. Această situație a fost apreciată de către Curtea Constituțională, în decizia nr. 358/2022, ca fiind lipsită de claritate și previzibilitate, determinând inclusiv aplicarea diferită la situații similare a dispozițiilor criticate, cu consecința creării unui viciu de neconstituționalitate.

Astfel, Înalta Curte, în lumina deciziilor 297/2018 și 358/2022, în raport de efectele deciziilor constituționale, consacrate în dispozițiile art. 147 alin. (1) și (4) din Constituția României, a constatat că dispozițiile art. 155 alin. (1) din Codul penal, care prevedeau *întreruperea cursului termenului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză*, și-au încetat efectele juridice la data publicării deciziei nr. 297/2018.

Nefiind identificată în fondul legislativ o altă situație în care cursul prescripției răspunderii penale poate fi întrerupt, întreruperea cursului prescripției nu mai era reglementată în Codul penal, după publicarea deciziei nr. 297/2018 (în 45 de zile de la publicarea deciziei, dispozițiile declarate

neconstituționale au fost suspendate de drept, iar în lipsa intervenției legiuitorului, după trecerea acestui termen, și-au încetat efectele).

Astfel, prin raportare la decizia nr. 358/2022 a Curții Constituționale, care este obligatorie atât în ceea ce privește dispozitivul, cât și în ceea ce privește considerentele, Înalta Curte a constatat că după publicarea deciziei nr. 297/2018 a Curții Constituționale, organele judiciare, pe rolul cărora se aflau/se află cauze în diferite stadii ale procesului penal, de la data începerii urmăririi penale și până la data rămânerii definitive a hotărârii, trebuie să aplice în mod direct decizia nr. 297/2018 a Curții Constituționale de declarare a neconstituționalității art. 155 alin. (1) din Codul penal și să analizeze eventuala intervenire a prescripției răspunderii penale numai din perspectiva termenelor de prescripție a răspunderii penale, prevăzute de art. 154 din Codul penal, nu și din perspectiva întreruperii prescripției răspunderii penale, în condițiile în care legea nu prevedea niciun caz de întrerupere a prescripției răspunderii penale.

În privința **efectelor deciziilor curții constituționale**, Înalta Curte, în acord cu jurisprudența instanței de contencios constituțional, a constatat că o dispoziție legală beneficiază de prezumția de constituționalitate din momentul intrării sale în vigoare, însă această prezumție este relativă, putând fi răsturnată printr-o decizie a Curții Constituționale de constatare a neconstituționalității dispoziției legale, decizie care își produce efectele de la data publicării sale.

Decizia de constatare a neconstituționalității se va aplica în privința raporturilor juridice ce urmează a se naște după publicarea sa în Monitorul Oficial-*facta futura*, însă având în vedere că excepția de neconstituționalitate este, de principiu, o chestiune prejudicială și un mijloc de apărare care nu pune în discuție fondul pretenției deduse judecății, Curtea Constituțională a stabilit că aplicarea pentru viitor a deciziilor sale vizează nu doar situațiile ce urmează a se naște-*facta futura*, ci și *situațiile juridice pendinte* (situații juridice aflate în curs de soluționare) și, în mod excepțional, acele situații care au devenit *facta praeterita* (situații juridice definitiv și irevocabil soluționate).

Prin urmare, o decizie de admitere a excepției de neconstituționalitate se aplică în cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești de la momentul publicării acestora (cauze pendinte), în care respectivele dispoziții sunt aplicabile, întrucât ceea ce are relevanță în privința aplicării deciziei Curții Constituționale este ca raportul juridic guvernat de dispozițiile legii constatate ca fiind neconstituționale să nu fie definitiv consolidat. În acest mod, efectele deciziei de admitere a instanței de contencios constituțional se produc *erga omnes* (Decizia nr. 404/2016).

Astfel, în procesele penale care au fost definitiv soluționate până la data publicării deciziei nr. 297/2022 a Curții Constituționale, respectiv data de 25 iunie 2018, dispozițiile art. 155 alin. (1) din Codul penal au fost aplicate în mod întemeiat, deoarece de la data intrării lor în vigoare și până la intervenția curții Constituționale, aceste dispoziții referitoare la întreruperea prescripției răspunderii penale au beneficiat de prezumția de constituționalitate.

În procesele penale aflate în curs de desfășurare la data publicării deciziei nr. 297/2022 a Curții Constituționale, dispozițiile art. 155 alin. (1) din Codul penal nu mai sunt însă aplicabile, deoarece și-au încetat efectele juridice, prin omisiunea legiuitorului de a le pune în acord cu dispozițiile Constituției, chiar

dacă raporturile juridice s-au născut anterior publicării deciziei Curții Constituționale, respectiv în perioada cuprinsă de la data intrării în vigoare a Codului penal, 1 februarie 2014 până la data de 25 iunie 2018.

Sintetizând considerentele expuse, Înalta Curte a constatat că dispozițiile art. 155 alin. (1) din Codul penal, având următorul cuprins: *”Cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză”*, a fost în vigoare în perioada 1 februarie 2014 - 25 iunie 2018 și s-au aplicat raporturilor juridice de conflict ivite și soluționate definitiv până la data de 25 iunie 2018.

În perioada cuprinsă între data publicării deciziei nr. 297/2018, respectiv data de 25 iunie 2018 și data intrării în vigoare a OG 71/2022, respectiv data de 30 mai 2022, dispozițiile art. 155 alin. (1) din Codul penal au ieșit din fondul activ al legislației, încetându-și efectele juridice în urma aplicării deciziei nr. 297/2018.

Începând cu data de 30 mai 2022, **art. 155 alin. (1) Cod penal**, are următorul cuprins: *”Cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză care, potrivit legii, trebuie comunicat suspectului sau inculpatului.”*

În acord cu jurisprudența Curții Constituționale (decizia nr. 1092/18 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial nr. 67 din 31ianuarie 2013, decizia nr. 473 din 8 august 2018, publicată în Monitorul Oficial nr. 942 din 7 noiembrie 2018) și cu decizia nr. 67 din 25 octombrie 2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție-Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Înalta Curte-Completul de 3 judecători a constatat că, prin efectele sale, prescripția înlătură răspunderea penală, aparținând dreptului substanțial, și nu dreptului procesual. Chiar dacă prin înlăturarea răspunderii penale se înlătură și acțiunea penală, acesta este un efect derivat, de ordin procesual, ce decurge din primul efect de ordin material.

Prin urmare, dat fiind caracterul de normă de drept material a dispozițiilor legale referitoare la prescripția răspunderii penale, și implicit la întreruperea cursului prescripției răspunderii penale, în situația în care aceste dispoziții au fost modificate sau și-au încetat efectele juridice pe parcursul procesului penal, ca o excepție de la aplicarea principiului activității legii penale, prevăzut de art. 3 din Codul penal, se impune aplicarea legii penale mai favorabile, în temeiul art. 15 alin. (2) din Constituție, reflectat în art. 5 alin. (1) din Codul penal.

Înalta Curte a constatat că de la momentul publicării deciziei nr. 297/2018 și până la intrarea în vigoare a OUG nr. 71/2022, respectiv în perioada 25 iunie 2018-30 mai 2022, dispozițiile art. 155 alin. (1) din Codul penal, care are denumirea marginală „Întreruperea cursului răspunderii penale”, și-au încetat efectele juridice, astfel că, în această perioadă, cursul prescripției răspunderii penale nu a fost întrerupt, fiind aplicabile numai dispozițiile referitoare la prescripția răspunderii penale (art. 153 din Codul penal) și termenele de prescripție a răspunderii penale (art. 154 din Codul penal).

Din această perspectivă, s-a constatat că dispozițiile mai favorabile sunt dispozițiile din Codul penal care nu mai cuprindeau norme referitoare la întreruperea prescripției răspunderii penale, respectiv dispozițiile art. 155 alin.

(1) din Codul penal ale căror efecte juridice au încetat în urma declarării neconstituționalității soluției legislative pe care o prevedeau, așa cum a statuat Curtea Constituțională prin decizia nr. 297/2018.

Potrivit art. 5 alin. (1) din Codul penal, **aplicarea legii penale mai favorabile** se impune numai în cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale.

Prin urmare, a reținut instanța de fond, acest principiu **este aplicabil**, în ceea ce privește întreruperea cursului prescripției răspunderii penale, **numai infracțiunilor care s-au săvârșit anterior datei de 30 mai 2022**, dată la care dispozițiile art. 155 alin. (1) din Codul penal au fost puse în acord cu deciziile Curții Constituționale nr. 297/2018 și nr. 358/2022, **în cauzele care nu au fost soluționate definitiv până în prezent.**

Principiul aplicării legii penale mai favorabile, prevăzut de art. 5 alin. (1) din Codul penal, nu se aplică infracțiunilor săvârșite anterior datei de 30 mai 2022, care au fost definitiv judecate până la pronunțarea Deciziei nr. 297/2018.

În cauză, **acțiunea penală exercitată împotriva inculpatului Sandu Gabriel** are ca obiect tragerea acestuia la răspundere penală pentru săvârșirea, în perioada 30 august 2010-14 septembrie 2012 a infracțiunii de spălarea banilor, prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, aflată în vigoare la data săvârșirii faptei.

Întrucât în perioada 25 iunie 2018-30 mai 2022, dispozițiile art. 155 alin. (1) din Codul penal, referitoare la întreruperea cursului prescripției răspunderii penale au încetat să mai aibă efecte juridice, Înalta Curte a constatat că dispozițiile Codului penal în vigoare în perioada menționată constituie legea penală mai favorabilă pentru inculpatul Sandu Gabriel.

Pe cale de consecință, termenele de prescripție a răspunderii penale pentru infracțiunea săvârșită de inculpat se raportează numai la dispozițiile art. 154 alin. (1) din Codul penal, deoarece, în lipsa unor dispoziții legale referitoare la întreruperea cursului prescripției, nu se poate stabili că a început un nou termen de prescripție, cu consecința socotirii ca fiind împlinit termenul de prescripție, în cazul depășirii cu încă o dată a acestuia.

Înalta Curte a constatat că termenul de prescripție se calculează potrivit dispozițiilor art. 154 alin. (1) și (2) din Codul penal, în raport de pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea pentru care inculpatul Sandu Gabriel a fost trimis în judecată.

Totodată, în ceea ce privește reglementările care incriminează fapta comisă de inculpat, care, de asemenea, au fost modificate de la data săvârșirii faptei până în prezent, au fost avute în vedere pentru încadrarea juridică a faptei dispozițiile de incriminare aflate în vigoare în perioada 25 iunie 2018-30 mai 2022, corespunzătoare aplicării dispozițiilor din Codul penal apreciat ca fiind lege penală mai favorabilă, făcându-se astfel aplicarea art. 5 alin. (1) din Codul penal.

Prin urmare, Înalta Curte a reținut că **încadrarea juridică dată faptei de spălarea banilor săvârșită de inculpatul Sandu Gabriel în perioada 30 august 2011-14 septembrie 2012, este cea prevăzută de art. 49 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 129/2019** pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte

normative, **cu aplicarea art. 5 alin. (1) din Codul penal**, infracțiune care se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani.

Termenul de prescripție a răspunderii penale, conform art. 154 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, este de 8 ani și se socotește împlinit la data de 14 septembrie 2020.

Văzând că termenul de prescripție a răspunderii penale s-a împlinit în cazul infracțiunii de spălarea banilor săvârșită de inculpatul Sandu Gabriel, ca urmare a încetării efectelor juridice a dispozițiilor art. 155 alin. (1) din Codul penal, referitoare la întreruperea prescripției răspunderii penale în urma pronunțării deciziilor nr. 297/2018 și nr. 358/2022 ale Curții Constituționale, Înalta Curte a constatat că a intervenit prescripția răspunderii penale în ceea ce privește acțiunea penală exercitată împotriva acestuia de către Ministerul Public

Față de aceste considerente, în temeiul art. 396 alin. 6 Cod procedură penală, raportat la art. 16 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, art. 153 alin. (1), art. 154 alin. (1) lit. c), alin. (2) din Codul penal și la deciziile nr. 297/2018 și nr. 358/2022 ale Curții Constituționale, s-a dispus încetarea procesului conform art. 396 alin. (6), raportat la art. 16 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală.

B. JUDECATA ÎN APEL

Împotriva sentinței penale nr. 590 din data de 20 decembrie 2022, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală în dosarul nr. 3156/1/2019, în termen legal, a declarat apel Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Completului de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție, sub nr. **57/1/2023**, primul termen fiind fixat la data de 30 ianuarie 2023.

I. Procedura în fața Completului de 5 Judecători

Prin încheierea din data de **30 ianuarie 2023**, Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători, a admis cererea de amânare a cauzei în vederea pregătirii apărării formulată de intimatul inculpat Sandu Gabriel, pentru a lua cunoștință de motivele de apel și pentru a formula un punct de vedere cu privire la cererile de probatorii solicitate de reprezentantul Ministerului Public.

La termenul din data de **20 februarie 2023**, **Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători**, **deliberând asupra cererii de probatorii formulate de Ministerul Public**, în temeiul art. 100 alin. (3) lit. b) din Codul de procedură penală a respins cererea formulată având în vedere că, în cauză, pentru dovedirea elementului de fapt ce face obiectul probațiunii, au fost administrate suficiente mijloace de probă.

La același termen, având în vedere poziția exprimată în cauză de intimatul inculpat Sandu Gabriel, care a învederat că dorește să dea declarație în fața instanței de apel, în conformitate cu dispozițiile art. 420 alin. (4), raportat la dispozițiile art. 378 alin. (1) și art. 382 din Codul de procedură penală, cu referire la art. 110 alin. (1) - (4) din Codul de procedură penală, **Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători a procedat la audierea intimatului inculpat Sandu Gabriel**, acestuia fiindu-i adresate întrebări de către instanță și de către reprezentantul Ministerului Public.

Dezbaterile și susținerile reprezentantului Ministerului Public și ale inculpatului asistat de apărător ales au avut loc în ședința publică din data de 20 februarie 2023, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta decizie.

La data de 15 mai 2023 intimatul inculpat Sandu Gabriel a transmis la dosarul cauzei o cerere de repunere a cauzei pe rol motivat de împrejurarea că i s-a eliberat o carte de identitate provizorie, înscris în cuprinsul căruia este consemnat un cod numeric personal diferit de cel consemnat în cartea de identitate în baza căreia inculpatul a fost identificat în cursul judecării cauzei de față. În susținerea cererii, intimatul inculpat a precizat că eliberarea unei cărți provizorie de identitate a fost determinată de anularea certificatului de naștere emis inițial, în cuprinsul căruia, în mod greșit, a fost consemnată o altă dată de naștere decât cea reală.

Examinând cererea formulată Înalta Curte - Completul de 5 Judecători constată că este neîntemeiată.

Repunerea cauzei pe rol și respectiv reluarea cercetărilor sau după caz a dezbaterilor, poate avea loc, potrivit art. 395 din Codul de procedură penală, doar dacă în procesul deliberării, membrii completului de judecată apreciază că trebuie lămurite anumite aspecte, care pot fi de natură să facă necesară fie reluarea cercetării judecătorești, fie dezbaterile pe fondul cauzei.

Aspectele înverdate de intimatul inculpat cu referire la modificări ale actelor de stare civilă, ce pot fi constatate prin simpla accesare a bazei de date a Direcției pentru evidența persoanelor, în mod evident, nu pot determina repunerea cauzei pe rol și reluarea dezbaterilor, nefiind de natura chestiunilor ce formează obiectul deliberării.

II. Sinteza criticilor formulate

Prin motivele scrise de apel, dar și prin susținerile orale formulate în fața instanței de control judiciar, **Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție** a criticat sentința apelată pentru următoarele motive:

II.1. Greșita restrângere de către instanța de fond a perioadei de săvârșire a infracțiunii de spălarea banilor, de către inculpatul Sandu Gabriel, la intervalul 30 august 2011 -14 septembrie 2012 și a numărului de entități implicate (excluzând societatea comercială Tafadium Limited din Cipru). Potrivit rechizitoriului, inculpatul a conceput un mecanism prin care suma de bani provenită din infracțiunea de trafic de influență, aflată într-un cont al firmei Essim Partners Corp deschis la o bancă elvețiană, a fost transferată succesiv, prin intermediul a trei firme în Cipru (înființate și controlate de inculpat prin același interpus), pentru a ajunge, în final, în România la dispoziția inculpatului Sandu Gabriel, în conturile a două firme de unde acesta a folosit-o pentru activități desfășurate în perioada 24 august 2010 -13 noiembrie 2015.

Susținând netemeinicia sentinței penale apelate, prin motivele de apel formulate s-a arătat că instanța de fond era obligată să analizeze și să dea semnificația reală, din punct de vedere penal, tuturor acțiunilor desfășurate de inculpat în tot intervalul de timp precizat de procuror (începând cu data de 24 august 2010 și până la data de 13 noiembrie 2015), în legătură cu folosul necuvenit dobândit prin săvârșirea infracțiunii de corupție.

Astfel, rezolvarea corectă a conflictului juridic de drept penal în cazul infracțiunii de spălarea banilor nu se rezumă la a constata doar că anumite sume de bani au fost transferate și au ajuns în conturile a două societăți comerciale din România, prin acțiunile coordonate ale inculpatului care s-a folosit de alte persoane fizice și juridice, ci se impune a fi abordat un raționament care să conducă la stabilirea răspunderii autorului pentru conceperea întregului mecanism ilicit, implicând gestionarea, mișcarea, fracționarea, transformarea — operațiunilor financiare ori juridice de orice fel și transferul banilor pentru folosirea acestora în interes personal ori al firmelor controlate de inculpat (înțelegând prin aceasta ascunderea proprietății sumelor de bani).

Totodată, s-a susținut că instanța era datoare să evalueze toate probele dosarului din care rezultă situația banilor aflați în contul din Elveția al societății controlate de inculpat - Essim Partners Corp, cont în care s-au aflat sumele provenite din săvârșirea infracțiunilor de corupție, dar și bani dintr-un credit acordat de bancă firmei, precum și suma pe care firma Darth Services Inc. a virat-o, în luna aprilie 2014, în contul datoriei celor trei firme din Cipru, fiind supuși procesului de stratificare, etapă a spălării banilor.

II. 2. Greșita încetare a procesului penal prin constatarea incidenței prescripției răspunderii penale, prin raportare la Deciziile nr. 297/2018 și 358/2022 ale Curții Constituționale și prin aprecierea că pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor prevăzută de art. 49 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 129/2019 cu aplicarea art. 5 din Codul penal s-a împlinit termenul general de prescripție a răspunderii penale la data de 14 septembrie 2020, deși termenul de prescripție generală a răspunderii penale de 8 ani nu s-a împlinit prin raportare la data de 13 noiembrie 2015, considerată de procuror ca moment al ultimului transfer de bani pe teritoriul României și, implicit, al epuizării activității ilicite.

Astfel, procurorul a susținut că, în intervalul 24 august 2010 —27 octombrie 2014, urmărirea penală nu putea fi exercitată față de inculpatul Sandu Gabriel pentru infracțiuni de corupție și spălarea banilor, în absența avizului prevăzut de lege în cazul miniștrilor. Prin urmare, la stabilirea termenului de prescripție a răspunderii penale pentru spălarea banilor, nu poate fi luată în calcul perioada respectivă, obținerea avizului fiind o condiție de procedibilitate.

S-a arătat că acest interval de timp nu poate fi inclus în calculul termenului general de prescripție de 8 ani, termen pe care instanța de fond l-a considerat ca fiind curs neîntrerupt între 14 septembrie 2012 și 14 septembrie 2020, după ce a apreciat, potrivit propriului raționament, că fapta de spălarea banilor s-a consumat la data de 14 septembrie 2012, când toată suma obținută prin trafic de influență – 2.196.035 euro – ar fi fost transferată în conturile celor două societăți comerciale românești controlate de inculpatul Sandu Gabriel .

II. 3. Omisiunea aplicării dispozițiilor art. 52 din Legea nr. 129 din 2019 privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului.

Potrivit art. 52 din Legea nr. 129/2019, hotărârile definitive privind infracțiunile de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului se comunică Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor.

Prin urmare, s-a susținut că sentința pronunțată, după rămânerea definitivă, trebuie comunicată potrivit legii.

III. Examinând hotărârea atacată prin prisma motivelor de apel invocate, cât și din oficiu, conform art. 417 din Codul de procedură penală cu referire la art. 420 din Codul de procedură penală, prin raportare la probele administrate, atât în faza de urmărire penală, cât și în faza cercetării judecătorești în primă instanță și în apel, **Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție reține următoarele:**

Ansamblul circumstanțelor faptice în care a fost comisă infracțiunea dedusă judecății a fost reținut corect de către instanța de fond, care a evaluat temeinic probatoriul administrat atât în faza de urmărire penală, cât și pe parcursul cercetării judecătorești.

Făcând trimitere la considerentele sentinței penale atacate, care reflectă o interpretare corectă a probatoriului, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători apreciază că nu se justifică o reiterare detaliată a tuturor circumstanțelor factuale în care s-au derulat activitățile ilicite deduse judecății.

Prin urmare, va expune propria sa analiză numai prin raportare la acele chestiuni de fapt sau de drept care interesează din perspectiva cenzurării explicite a tuturor criticilor formulate în apel.

Astfel, cu privire la motivul de apel formulat de Ministerul Public vizând *greșita restrângere, de către instanța de fond, a perioadei de săvârșire a infracțiunii de spălarea banilor de către inculpat la intervalul 30 august 2011 - 14 septembrie 2012 și a numărului de entități implicate (excluzând societatea comercială Tafadium Limited din Cipru)*, se constată caracterul nefondat al criticilor formulate.

Înalta Curte – Completul de 5 Judecători reține că acuzația formulată împotriva inculpatului Sandu Gabriel, prin rechizitoriul nr. 588/P/2019 *a fost aceea că, în perioada 24 august 2010-13 noiembrie 2015, în scopul de a disimula originea ilicită a sumei de 2.196.035 euro, reprezentând folosul patrimonial necuvenit obținut din infracțiunea de trafic de influență (folos primit în contul companiei Essim Partners Corp din contul companiei Barringwood Investments Limited la datele de 01 și 23 decembrie 2009) a dispus transferul respectivei sume de bani, în mod succesiv, după cum urmează:*

- *în perioada 24 august 2010 - 07 octombrie 2013, din contul Essim Partners Corp deschis la Clariden Leu Ltd Elveția (societate controlată de inculpat prin intermediul lui Sava Liviu Daniel) în conturile companiilor cipriote Anturia Limited, Trumbee Ventures Limited și Tafadium Limited (societăți controlate de inculpat prin intermediul lui Sava Liviu Daniel), în baza unor contracte de împrumut încheiate de Essim Partners Corp cu cele trei societăți din Cipru;*

- *în perioada 05 septembrie 2011 - 13 noiembrie 2015, din conturile companiilor Anturia Limited, Trumbee Ventures Limited și Tafadium Limited, suma a fost transferată în conturile SC Mercatorum Finance SRL și SC Camas SRL, în baza unor contracte de asociere în participațiune, cu justificarea contribuție de capital și alte angajamente - cunoscând faptul că respectiva sumă de bani reprezenta folosul patrimonial necuvenit obținut din infracțiunea de trafic de influență, fapte ce realizează conținutul constitutiv al infracțiunii de spălarea banilor, prevăzută de art. 49 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 129/2019.*

Potrivit doctrinei și jurisprudenței, acțiunea de ascundere sau disimulare constă în mascarea provenienței nelegale a bunurilor prin operațiuni complexe de natură juridică, economică sau comercială. Infracțiunea de spălarea banilor, în forma reținută în speță, presupune ca activitățile de ascundere sau disimulare să fie precedate de comiterea unei infracțiuni din care să provină bunurile supuse spălării, aceste modalități alternative ale elementului material al infracțiunii fiind întotdeauna distincte și ulterioare celor ce formează latura obiectivă a conținutului constitutiv al infracțiunii premisă.

Natura și cauza acuzațiilor de spălarea banilor în modalitatea normativă prevăzută de art. 49 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 129/2019 în prezenta cauză penală este raportată, conform actului de acuzare, la o infracțiune predicat, respectiv infracțiunea de trafic de influență pentru care s-a dispus condamnarea inculpatului Sandu Gabriel, prin sentința penală nr. 258/24 martie 2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr. 1191/1/2015, definitivă prin Decizia nr.162 din data de 03 octombrie 2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători în dosarul nr.1865/1/2016.

Probatoriul administrat în cauză atestă modalitatea în care banii proveniți din traficul de influență săvârșit de inculpatul Sandu Gabriel, respectiv suma de 2.196.035 euro, au intrat în posesia sa, evidențiind totodată și transferul bancar intervenit între Darth Services Inc. și Essim Partners Corp, cu privire la suma de 4.560.000 euro.

Acțiunea reținută în sarcina inculpatului Sandu Gabriel prin actul de sesizare a constat în operațiuni de transfer bancar a prețului traficului de influență supus procesului de albire printr-un mecanism complex de tranzacții financiare între firmele pe care inculpatul le controla în Elveția, Cipru și România, pentru ca în final să se poată folosi de produsul activității infracționale, în sensul cheltuirii sumei de bani cu titlu de investiție în România.

Din analiza rulajului contului bancar al companiei Essim Partners Corp deschis la banca Clariden Leu, rezultă că au fost efectuate următoarele transferuri: în contul bancar nr. 0065-624208-62, IBAN CH68 0506 5062 4208 6200 deschis de Essim Partners Corp, la banca Clariden Leu (actuală Credit Suisse), a intrat din contul Baringwood Investment LTD, la data de **1 decembrie 2009**, suma de **1.503.023 euro** și, la data de **23 decembrie 2009**, suma de **693.012 euro** (însușind suma de 2.196.035 euro ce a făcut obiectul infracțiunii de trafic de influență). (vol.6 fil.16).

În acest cont, în afară de suma încasată de la Baringwood Investment LTD, ce a făcut obiectul infracțiunii de trafic de influență săvârșită de inculpatul Sandu Gabriel (2.196.035 euro), a fost încasată, suplimentar, și **suma de 4.660.000 euro** (în perioada **15 august 2011 - 30 aprilie 2014**) de la compania Darth Services INC, în baza unor contracte de cesiune de creanță.

Astfel, la datele de **15 august 2011** și **09 august 2012**, în contul Essim Partners Corp au intrat sumele de 100.000 euro, respectiv 50.000 euro de la Darth Services INC. Ulterior, în intervalul **21 septembrie 2012-13 februarie 2014** au mai intrat în contul Essim Partners Corp de la Darth Services INC și alte sume de bani, totalizând suma de 1.980.000 euro, iar în data de 30 aprilie 2014, suma de 2.530.000 euro.

Prin urmare, **suma totală** intrată în contul Essim Partners Corp, în intervalul **1 decembrie 2009 - 30 aprilie 2014**, a fost de **6.856.035 euro**.

Suma de 2.196.035 euro, obținută din traficul de influență și care prezintă interes în prezenta cauză, a fost transferată în perioada 30 august 2011-14 septembrie 2012, prin intermediul companiilor Anturia Limited Cipru și Trumbee Ventures Limited Cipru în conturile Camas SRL și Mercatorum Finance SRL cu titlu de investiție, fiind, astfel, supusă unui proces de „albire”, de disimulare a provenienței sale ilicite:

- Astfel, la data de 20 iulie 2011, între **Anturia Limited și SC Camas SRL** a fost încheiat un contract de asociere în participațiune având ca obiect realizarea unui complex de construcții reprezentând o fermă de pește (vol.6 dosar urmărire penală filele 103-107).

Conform acestui contract, contribuția Anturia Limited urma să fie de 475.000 Euro. Ulterior, s-au întocmit și alte trei anexe, fără dată, prin care contribuția Anturia la investiția realizată de Camas la complexul fermă de pește din Sinaia se majora, ajungând la suma totală de 1.575.000 euro.

În data de 25 august 2011, a fost încheiat un contract de împrumut între Essim Partners Corp și Anturia Limited (vol.6 dosar urmărire penală filele 100 – 102) în care se preciza că banii se vor folosi pentru contribuție de capital și alte angajamente legate de realizarea unui complex de construcții reprezentând fermă de pește pe terenul din localitatea Sinaia.

Ulterior, la data de 07 decembrie 2011, împrumutul a fost extins cu suma de 325.000 euro, astfel încât suma împrumutată a fost de 800.000 euro (fila 112 vol.6 dosar urmărire penală), iar la data de 06 noiembrie 2012 împrumutul a fost extins cu suma de 285.000 euro, valoarea totală a împrumutului fiind de 1.085.000 lei (fila 115 vol. 6 dosar urmărire penală).

Urmărind transferurile de bani pe relația Essim Partners Corp - Anturia Limited - Camas SRL, se observă faptul că **în perioada 30 august 2010-21 martie 2012, de la Essim Partners Corp la Anturia Limited a fost transferată suma de 800.179,86 euro.**

Totodată, din verificarea extraselor de cont ale Camas SRL, se constată că **în perioada 05 septembrie 2011 - 27 martie 2012, de la Anturia Limited la Camas SRL a fost transferată suma de 940.016 euro.**

Prin urmare, în baza contractului de împrumut din 25 august 2011, anterior menționat, Essim a transferat către Anturia suma de 800.179,86 euro.

Anterior încheierii contractului de împrumut, din 24 august 2010 până în data de 12 august 2011, Essim a mai transferat către Anturia suma de 19.198,19 euro, astfel că **până la data de 21 martie 2012, în contul Anturia a ajuns din contul Essim (din suma de 2.196.035 euro, provenită din traficul de influență) suma de 819.378, 04 euro.**

Prin urmare, suma de 940.016 euro care a fost transferată din contul Anturia în contul Camas, până la data de **27 martie 2012**, include suma de 819.378,04 euro, care provenea din banii obținuți din traficul de influență și care fusese transferată din contul Essim Partners Corp în contul Anturia Limited, în perioada 24 octombrie 2010-21 martie 2012.

- Începând cu data de **20 aprilie 2012**, a fost încheiat un contract de asociere în participațiune între **Trumbee Ventures Limited și Mercatorum Finance SRL** (filele 123-128 vol. 6 dosar urmărire penală), având ca scop realizarea aceluiași complex de construcții reprezentând fermă de pește pe terenul din Sinaia, jud. Prahova.

Conform acestui contract, contribuția Trumbee Ventures Limited la investiție era de 485.000 euro, ulterior, prin întocmirea, la data de 12 iulie 2013, a anexelor nr. 3 și nr. 7 la acest contract contribuția Trumbee Ventures Limited fiind majorată cu câte 300.000 euro, ajungând la suma totală de 1.085.000 euro.

În data de **25 aprilie 2012**, a fost încheiat un **contract de împrumut între Essim Partners Corp și Trumbee Ventures Limited** (fil.129-133, vol.6 dosar urmărire penală) pentru suma de 485.000 euro, cu privire la care au fost întocmite ulterior mai multe anexe (fil.134-142, 178 vol. 6 dosar urmărire penală), în intervalul 30 mai 2012 - 3 octombrie 2013, în care se menționează că suma totală împrumutată de Trumbee Ventures Limited de la Essim Partners Corp este de 3.200.000 euro, banii urmând a fi folosiți pentru contractul de asociere în participațiune încheiat între Trumbee Ventures Limited și Mercatorum Finance SRL.

Urmărind transferurile de bani *pe relația Essim Partners Corp-Trumbee Ventures Limited*, se observă faptul că, **în perioada 26 aprilie 2012 - 12 septembrie 2012, de la Essim Partners la Trumbee Ventures Limited a fost transferată suma de 1.445.219,69 euro.**

Din verificarea extraselor de cont ale Mercatorum Finance SRL, se constată că, **în perioada 03 mai 2012 - 14 septembrie 2012, Trumbee Ventures Limited a transferat către Mercatorum suma de 1.415.000 euro.**

Astfel, suma de 1.415.000 euro care a fost transferată din contul Trumbee Ventures Limited în contul Mercatorum Finance SRL, până la data de **14 septembrie 2012**, este inclusă în suma de 1.445.219,69 euro, care provenea din banii obținuți din traficul de influență.

Rezultă, așadar, că **până la data de 14 septembrie 2012, din contul Essim Partners Corp în conturile Anturia Limited și Trumbee Ventures Limited, apoi din conturile acestora din urmă, în conturile Camas SRL și Mercatorum Finance SRL a fost transferată succesiv suma de 2.355.016 euro.**

Această sumă de bani depășește suma de 2.196.035 euro, echivalentă folosului necuvenit obținut din săvârșirea traficului de influență, însă acest fapt a fost generat de împrejurarea că, în datele de 15 august 2011 și 09 august 2012, în contul Essim Partners Corp au intrat sumele de 100.000 euro, respectiv 50.000 euro de la Darth Services INC, ce au fost transferate și ele alături de suma de 2.196.035 euro.

În acest context, văzând că **obiectul acțiunii penale în prezenta cauză este limitat la infracțiunea de spălarea banilor cu privire la suma de 2.196.035 euro**, provenită din săvârșirea, de către inculpatul Sandu Gabriel, a infracțiunii de trafic de influență, sumă ce a fost supusă unui proces de spălare în perioada **30 august 2011-14 septembrie 2012**, prin depunerea acesteia într-un cont comun, alături de alte sume de bani, urmărindu-se ca prin această modalitate a amestecării cu o altă sumă de bani și a unor transferuri ulterioare, în diferite conturi, să fie disimulată originea sa ilicită, se constată că, în mod

corect, instanța de fond a apreciat că trebuie avută în vedere, ca reper temporal al desfășurării activității infracționale, doar perioada de timp în care această sumă a fost efectiv transferată de către inculpatul Sandu Gabriel, prin interpuși, din contul Essim Partners Corp în conturile Anturia Limited și Trumbee Ventures Limited.

Similar instanței de fond, Completul de 5 judecători al Înaltei Curți nu poate reține, ca perioadă a săvârșirii faptei, întregul interval de timp precizat în rechizitoriu, în care a fost transferată o sumă de bani mult mai mare decât cea care provenea din traficul de influență. Astfel, după ce a fost transferată suma de **2.196.035 euro** în conturile SC Camas SRL și Mercatorum Finance SRL, din contul Essim Partners Corp prin intermediul Anturia Limited și Trumbee Ventures Limited (în perioada **30 august 2011 - 14 septembrie 2012**), în intervalul **21 septembrie 2012 - 13 februarie 2014** au mai intrat în contul Essim Partners Corp de la Darth Services Inc. și alte sume de bani, respectiv suma de 1.980.000 euro, iar în data de 30 aprilie 2014 suma de 2.530.000 euro, sume ce excedează valorii produsului infracțiunii de trafic de influență.

Prin urmare, în mod corect, instanța de fond nu a reținut ca perioadă a desfășurării activității infracționale, în prezenta cauză, perioada indicată de parchet în actul de sesizare, respectiv 24 august 2010 -13 noiembrie 2015, chiar dacă alături de suma de 2.196.035 euro, în contul Essim Partners Corp s-a încasat și suma de 4.660.000 euro de la Darth Services Inc.

Sușinerile Ministerului Public privind necesitatea luării în considerare și a intervalului de timp în care contul Essim Partners Corp a fost alimentat cu sume de la Darth Services Inc. sunt nefondate.

Astfel, prin actul de sesizare, pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor prevăzută de art. 49 alin. (1) lit. b) din Legea 129/2019 cu aplicarea art.5 din Codul penal, pentru sumele de bani încasate de inculpatul Sandu Gabriel prin transfer bancar din conturile companiei Darth Services Inc., s-a dispus disjungerea cauzei și continuarea cercetărilor într-un nou dosar, aceste operațiuni nefăcând obiectul judecății. În plus, probatoriul confirmă statuările primei instanțe, în sensul că cea mai mare parte a transferurilor de la Darth Services Inc în contul Essim Partners Corp s-a realizat începând cu data de 21 septembrie 2012, ulterior, așadar, finalizării transferării întregii sume de 2.196.035 euro obținută de inculpatul Sandu Gabriel din infracțiunea premisă, neexistând, prin urmare, o suprapunere temporală între transferul produsului infracțional și cel al sumelor provenite din contul Darth Services Inc.

Sușinerea acuzații, referitoare la necesitatea luării în considerare, sub aspectul perioadei în care s-ar fi derulat activitatea ilicită, și a facilității fiscale de care ar fi beneficiat Essim Partners Corp din partea băncii elvețiene, este, de asemenea, nefondată. Aceste facilități bancare au la baza raporturi contractuale distincte între Essim și unitatea bancară, ce nu se circumscriu obiectului judecății și nu pot fi avute în vedere la stabilirea perioadei infracționale.

În ce privește motivul de apel vizând greșita încetare a procesului penal prin constatarea incidenței prescripției răspunderii penale, se constată caracterul nefondat al criticilor formulate.

Astfel, din analiza materialului probator, a rezultat că inculpatul Sandu Gabriel a desfășurat o activitate de disimulare a provenienței ilicite a sumei de

2.196.035 euro, pe care a dobândit-o în urma săvârșirii traficului de influență, prin transferul succesiv de sume de bani, la diferite intervale de timp, din contul Essim în conturile societăților din Cipru, Anturia Limited și Trumbee Ventures Limited, în baza unor contracte de împrumut, continuând apoi cu tranferul sumelor de bani din conturile Anturia Limited și Trumbee Ventures Limited în conturile Camas SRL și Mercatorum Finance SRL, în baza unor contracte de asociere în participațiune, pentru a fi cheltuiți în final pentru realizarea investiției constând într-un complex de construcții-fermă de pește în Sinaia.

Având în vedere caracterul continuu al acțiunii ce constituie elementul material al infracțiunii de spălarea banilor, astfel cum este configurat în prezenta cauză, termenul de prescripție curge, conform art. 154 alin. (3) din Codul penal, de la data încetării acțiunii continue de disimulare, respectiv de la data de 14 septembrie 2012, dată la care transferurile succesive ale produsului infracțional s-au finalizat, în sensul că suma de 2.196.035 euro, provenită din infracțiunea de trafic de influență, a ajuns în conturile societăților din România ale inculpatului Sandu Gabriel, având aparența unei investiții licite din străinătate.

Prin urmare, termenul de prescripție a răspunderii penale, pentru infracțiunea reținută în sarcina inculpatului, prevăzută de art. 49 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, infracțiune care se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani, conform art. 154 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, este de 8 ani și, în acord cu deciziile Curții Constituționale nr. 297/2018 și nr. 358/2022, se socotește împlinit la data de 13 septembrie 2020.

În cauză nu poate fi reținută împrejurarea invocată de reprezentantul Ministerului Public, care a susținut că în intervalul 24 august 2010 —27 octombrie 2014 urmărirea penală nu a putut fi exercitată față de Sandu Gabriel pentru infracțiuni de corupție și spălarea banilor, întrucât a lipsit avizul prevăzut de lege în cazul miniștrilor și, prin urmare, această perioadă, nu ar putea fi avută în vedere la calculul termenului de prescripție a răspunderii penale.

Contrar celor afirmate de reprezentantul Ministerului Public, în cauză se constată că nu a operat o suspendare a termenului de prescripție a răspunderii penale.

Potrivit art. 156 alin. (1) din Codul de procedură penală „Cursul termenului prescripției răspunderii penale este suspendat pe timpul cât o dispoziție legală sau o împrejurare de neprevăzut ori de neînălțurat împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale sau continuarea procesului penal”.

Or, nicio dispoziție legală nu prevede suspendarea cursului prescripției în perioada cuprinsă între data săvârșirii infracțiunii și cea la care se solicită efectuarea urmăririi penale față de o persoană ce are calitatea de ministru.

Astfel, dispozițiile art. 109 alin. (2) din Constituție, precum și cele din Legea nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială instituie o condiție de procedibilitate pentru efectuarea urmăririi penale *in personam*, condiție ale cărei efecte eventuale asupra desfășurării procesului se produc, însă, de la data constatării existenței împrejurării care reclamă îndeplinirea respectivei condiții, nicidecum de la data săvârșirii infracțiunii.

În cauza de față, acest moment de timp este echivalent celui la care organul de urmărire penală, subsecvent începerii urmăririi penale *in rem*, a solicitat emiterea avizului necesar începerii urmăririi penale față de suspect, numai de la această dată urmând a se evalua consecințele acestei împrejurări asupra desfășurării procesului.

Astfel, din actele și lucrările dosarului se constată că anterior obținerii avizului necesar urmăririi penale față de *Sandu Gabriel* în cauză au fost efectuate acte de urmărire penală *in rem* cu privire la faptele de corupție în legătură cu derularea proiectelor și contractelor de închiriere de licențe Microsoft. Totodată, se constată că avizul necesar începerii urmăririi penale față de Sandu Gabriel, ministru al Comunicațiilor și Societății Informaționale în perioada decembrie 2008 - septembrie 2010, a fost solicitat prin *adresa nr.2566/C/2014 din data de 26 septembrie 2014 (vol.1 fil.306-395)*, iar prin *adresa Administrației Prezidențiale - Cancelaria Președintelui nr. 2088 din 2 octombrie 2014*, a fost încuviințată cererea de efectuare a urmăririi penale față de Sandu Gabriel.

Având în vedere durata extrem de redusă a intervalului de timp cuprins între data solicitării avizului și cea a încuviințării cererii de efectuare a urmăririi penale, se constată că această perioadă de timp nu are vreo relevanță asupra considerării ca împlinite, la data pronunțării hotărârii apelate, a termenului de prescripție generală a răspunderii penale.

Critica formulată de Ministerul Public vizând omisiunea aplicării dispozițiilor art. 52 din Legea nr. 129 din 2019 privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, este, de asemenea, nefondată.

Potrivit art. 52 din Legea nr. 129/2019 hotărârile definitive privind infracțiunile de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului se comunică Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor.

Prin urmare, se constată că aspectele învederate nu sunt veritabile critici aduse sentinței penale, întrucât ele țin de punerea în executarea a hotărârii penale, aceste comunicări urmând a fi făcute ulterior rămânerii definitive a hotărârii, în condițiile prevăzute de lege.

Prin urmare, în raport cu argumentația ce precede, va fi respinsă, ca nefondată cererea formulată de intimatul inculpat Sandu Gabriel de repunere a cauzei pe rol.

Totodată, în baza art. 421 pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală, Completul de 5 judecători al Înaltei Curți va respinge, ca nefondat, apelul formulat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, împotriva sentinței penale nr. 590 din data de 20 decembrie 2022, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală în dosarul nr. 3156/1/2019, privind pe intimatul Sandu Gabriel.

În baza art. 275 alin. 3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea apelului vor rămâne în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge, ca nefondată, cererea de repunere a cauzei pe rol formulată de intimatul inculpat Sandu Gabriel.

Respinge, ca nefondat, apelul formulat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, împotriva sentinței penale nr. 590 din data de 20 decembrie 2022, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală în dosarul nr. 3156/1/2019, privind pe intimatul Sandu Gabriel.

În temeiul art. 276 alin (3) din Codul de procedură penală cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea prezentei cauze rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 22 mai 2023.

PREȘEDINTE:

Judecător Mircea Mugurel Șelea

JUDECĂTORI:

Lucia Tatiana Rog

Simona Elena Cîrnaru

Francisca Maria Vasile

Leontina Șerban

Magistrat asistent

Adina Andreea Ciuhan Teodoru